

> ENTREVISTA, Si la llibertat sexual és un dret, denunciar l'homofòbia és un deure 5

ENTREVISTA, "Hem d'introduir la diversitat com a un valor, però no és fàcil" 10

ENTREVISTA, Entens? 13

ELS NOUS CATALANS GAIS, Navind 16

OPINIÓ, Malta: els drets LGBTI, una illa en un mar de desafiaments a Europa 18 <

La Seguridad es lo Primero

- ✓ Alta calidad
- ✓ Amplia gama
- ✓ Conceptos innovadores

Comparte la experiencia

SENSACION NATURAL

MAYOR ESTIMULACION

PARECIDO A NADA

MAYOR SENSACION

SI LA LLIBERTAT SEXUAL ÉS UN
< DRET, DENUNCIAR L'HOMOFÒBIA
ÉS UN DEURE 5

ENTREVISTA
HEM D'INTRODUIR LA DIVERSITAT
COM A UN VALOR, PERÒ NO ÉS
FÀCIL 10

ENTREVISTA
ENTENS? 13

ELS NOUS CATALANS GAIS:
NAVIND 16

OPINIÓ
MALTA: ELS DRETS LGBTI, UNA
ILLA EN UN MAR DE DESAFIA-
MENTS A EUROPA 18

> SUMARI 1 - ASSOCIACIONS 2 - EDITORIAL 3 - CÒMIC Àxel 4 - EL SEXE
DELS ÀNGELS Literatura catalana i homosexualitat II 20 - MEMÒRIA HISTÒRICA
El dia a dia sota el franquisme II 22 - VIATGES Terra Santa 24 - MÚSICA Els regants del
pop no moren mai 29 - Temps de crisi i àmbits culturals 30 - TV Llibertat d'excreció 31 -
CINEMA 32 - TEATRE Esperant una telefonada. La solitud de l'èsser humà 34 - DANSA
Moda Bollywood 36 - LLIBRES Novetats literàries 38 - RACÓ DEL GOURMET
Gourmet low cost! 40 - MÓN ACTUAL A tot s'acostuma l'home 41 - HISTÒRIA DEL
CINEMA GAI Els anys 60 a Alemanya i Suècia 42 - BLOGS AMB NOM DE DONA
Tornem als orígens 44 - BREUS 45 - CÒMIC Dyck 48 <

Editor: Casal Lambda

Director: Joan Vila-Vinós

Redactora en cap: Isabel Rivero

Secretari: David Rincón

Equip de Redacció: Àngel Carbonell, Santos Fèlix, Paloma

Fernández, Armand de Fluvià, Javi García, Abel Lacruz,

Mauricio Marín, Julián Murillo, Ignasi Pujades, Josep Anton

Rodríguez, David Rincón, Ricard Salom, Enric Vilà, Joan

Vila-Vinós, Susanna Álvarez, Paloma Torres, Albert Ferrarons,

Isabel Rivero, Núria Teuler, Oriol Rios, Santiago Porrero.

Publicitat: Dani Playán

publicitat@lambdaweb.org (655 194 049)

Correcció i traduccions: Josep Pujol

Fotografia de portada: Tazko

Dibuixants: Ignasi Blanch i José Javier Revilla.

Persones i entitats col·laboradores: José Antonio Alonso, ACGIL

(Associació de Cristians Gais i Lesbianes), AMPGIL (Associa-

ció de Mares i Pares de Gais i Lesbianes), Antinous, Nathan

Baidez, Sara Benjelali, Còmplices, Antonio Cortés, Direcció

Artística i Departament de Premsa del Teatre Lliure, Direcció

i Departament de Premsa del Teatre Nacional de Catalunya,

Grup de dones del Casal Lambda, Grup de Joves del Casal

Lambda, Jordi Jané-Lligué, Jaume Gil, Gustavo Laurencio,

Mostra Lambda de Cinema, Nicolás Pérez Cánovas, Servei

d'Informació del Casal Lambda i Youssef Yahia.

Disseny i maquetació: www.thepinkpartner.com

Impressió: Pereda Impresor. 933 094 517

Dipòsit legal: B-42790-86. ISBN 0214-7890

▣ LAMBDA és una publicació del Casal Lambda.

▣ LAMBDA és la revista decana dels Països Catalans i de l'Estat Espanyol.

▣ LAMBDA no comparteix necessàriament, les opinions dels

col·laboradors i de les col·laboradores expressades en els articles.

▣ LAMBDA agrairia rebre col·laboracions vostres. Si us plau,

envieu sempre còpies o documents en suport electrònic, ja que

no ens fem responsables de la possible pèrdua d'originals no

sol·licitats.

La data de tancament del proper número (72)

és el 26 de febrer de 2010

LAMBDA 71

Any XXXII. Segona època. Hivern 2010

C. Verdguer i Callís, 10. 08003-Barcelona.

Tel.: 93 319 55 50 Fax: 93 310 30 35

revista@lambdaweb.org www.lambdaweb.org

EDITORIAL

L'Armand de Fluvià explica l'anècdota de la trucada telefònica, en l'època d'arrencada de l'activisme gai a Catalunya i a l'Estat espanyol, que va rebre un dia a casa seva d'algú que preguntava com adquirir un exemplar de la revista Aghois, que ell i altres activistes editaven en la clandestinitat, reconeixent ràpidament la veu del comissari de policia de la prefectura de Via Laietana, que els anava al darrera per tal de poder-los detenir.

Després de quaranta anys han canviat les coses. Tenim, en portada del present número, representants de la policia que ens fan l'anàlisi de la campanya d'aquest estiu sobre prevenció i denúncia de les agressions homòfobes, en la seva segona edició. Expliquen com es poden fer les oportunes denúncies de totes aquelles situacions delictives que es pateixen pel fet de ser gai, lesbiana o transsexual.

El cos dels Mossos d'Esquadra, en l'actual etapa, ha incorporat les inquietuds de la societat democràtica. L'aposta clara que ha fet d'aproximació a les associacions que representen el teixit social de Catalunya, i en aquest cas a les de l'àmbit GLBT, ha permès escoltar de primera mà les queixes i els suggeriments del ciutadà que no es veia prou ben atès per part de la policia quan anava a fer una denúncia sobre un fet que tenia un component discriminatori pel fet de ser del col·lectiu GLBT.

La poca atenció que es feia històricament d'aquestes denúncies ha provocat a tenir entre el col·lectiu la consideració, que ara es vol trencar, de poca utilitat dels cossos policials en tots aquests temes.

Tots els ciutadans d'una societat democràtica han de veure's recolzats, quan són atacats els seus drets, per part dels qui tenen la responsabilitat de vetllar per la seva garantia, en aquest cas la policia com la primera instància on acudeix el ciutadà en la denúncia d'un fet delictiu.

Aconseguir veure el funcionari de policia no com a repressor –cosa que en aquest país per desgràcia ha estat sempre– sinó com a qui pot donar resposta a situacions conflictives i que compregui la situació en què et trobes, és una feina que no serà immediata, però tot sembla que anem pel bon camí d'aconseguir una policia plenament democràtica i al servei dels ciutadans.*

Lambda pertany a l'Associació de Publicacions Periòdiques en Català

El Casal Lambda és una associació sense ànim de lucre, fundada l'any 1976, que treballa per la inclusió del fet homosexual en la nostra societat.

El Casal Lambda és membre del Consell Nacional de la Joventut de Catalunya i del Consell de la Joventut de Barcelona.

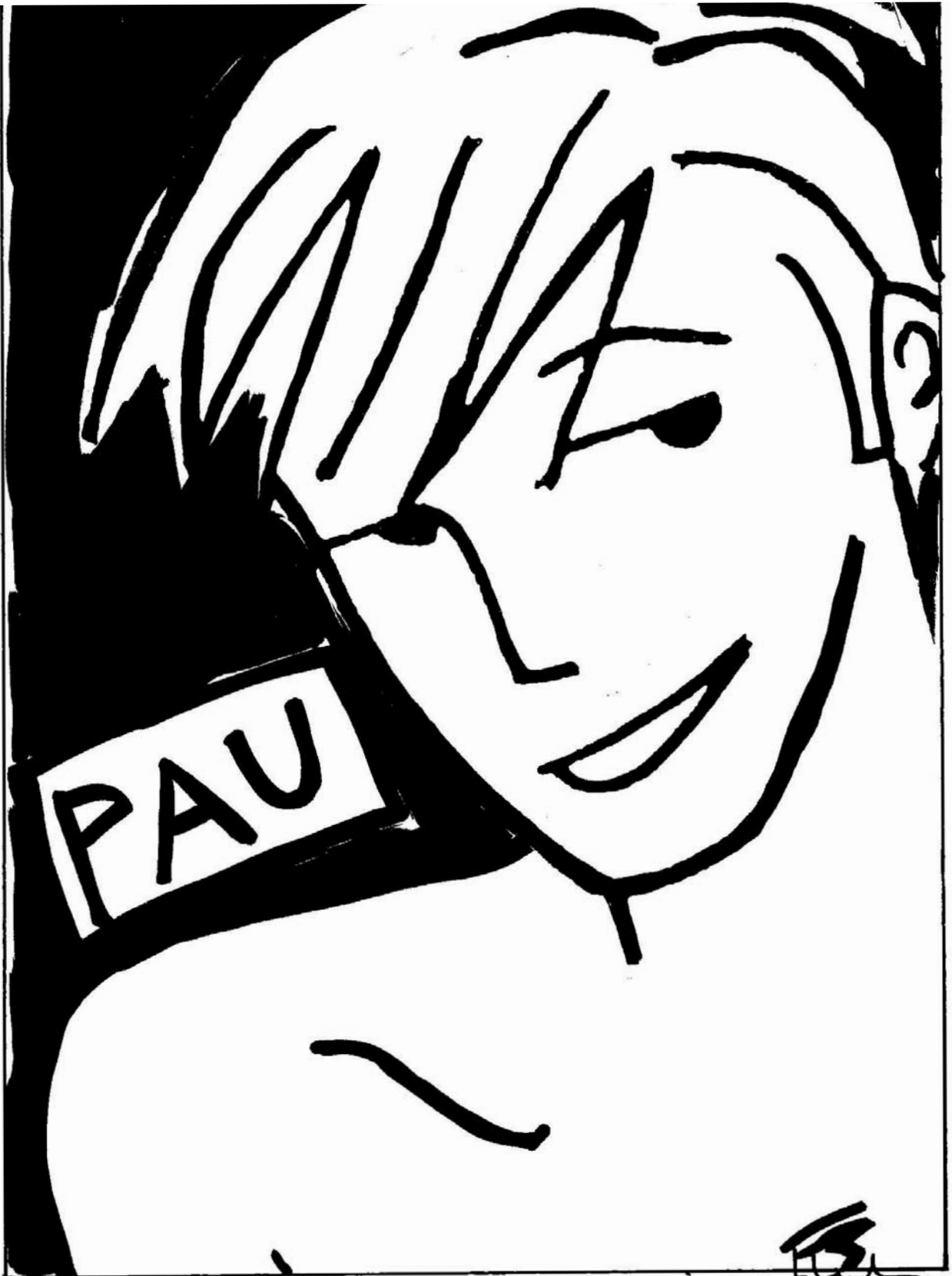

El Casal Lambda és membre de la Federació Catalana d'ONG dels Drets Humans.

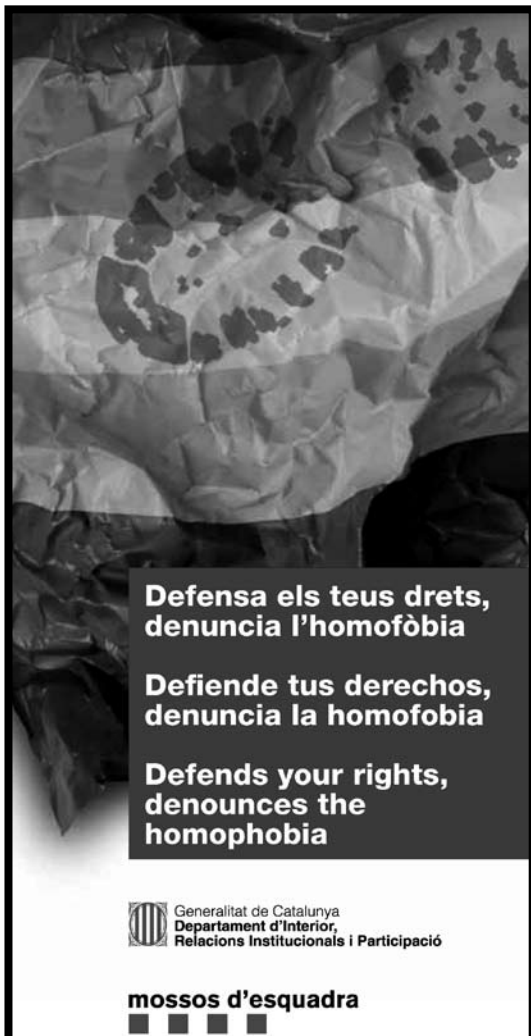
El Casal Lambda és una entitat amb conveni amb l'Ajuntament de Barcelona, la Diputació de Barcelona i la Generalitat de Catalunya.

ignasi blanch

SI LA LLIBERTAT SEXUAL ÉS UN DRET, DENUNCIAR L'HOMOFÒBIA ÉS UN DEURE

Negar la prestació d'un servei públic és delictiu, però som conscients d'aquest fet? Davant d'aquesta realitat de desconexió legal, el tríptic "Defensa els teus drets, denuncia l'homofòbia" dels Mossos d'Esquadra amb col·laboració amb el Departament d'Interior, Relacions Institucionals i Participació de la Generalitat de Catalunya, neix amb l'objectiu de donar a conèixer els drets del col·lectiu LGBT, així com afavorir la seva confiança vers la policia.

Rocío Rubio i Xavier Sancho en un moment de l'entrevista

El tríptic, que defineix els delictes homofòbics i transfòbics com qualsevol agressió, insult, amenaça, xantatge, denegació de servei, discriminació laboral o assetjament escolar (entre d'altres) per raó d'orientació sexual o identitat de gènere, aconsella com actuar davant una violació de garanties. Manténir la calma, avisar la policia, memoritzar totes les dades que puguin ser escaients, sol·licitar un informe mèdic en cas d'agressió física i guardar la còpia de la declaració són alguns d'aquests consells.

Molt més extens, als apartats de definició d'agressió o falta per homofòbia i de pautes d'actuació, és l'apartat de consells de seguretat davant la pràctica del cruising, tant en espais oberts com en espais tancats. Novament, el tríptic dona un seguit d'avertiments a tenir en compte: no portar a sobre objectes valuosos per evitar el robatori, caminar pel mig del camí si hem de moure'ns per una zona fosca, anotar les dades de la persona amb qui es manté contacte sexual i estar previngut en cas de situació de desconfiança.

Aquest petit recull d'informació i consells, però, és un gran repte per als mossos d'esquadra per la seva voluntat de canvi i prevenció social. **Rocío Rubio i Xavier Sancho, cap de la comissaria de l'Eixample i cap de la Unitat Regional de Proximitat i Atenció al Ciutadà de la Regió Policial Metropolitana de Barcelona**, expliquen les raons per les quals denunciar l'homofòbia.

Al tríptic s'especifica què podem considerar motiu de denúncia homofòbica. Avui dia, aquesta especificació és necessària?

Rocío Rubio: En aquest sentit tenim dues parts. La primera és que la gent desconeix que l'homofòbia és denunciabile. Molts ciutadans no coneixen que la vulneració de drets o la discriminació és denunciabile, perquè si vas amb la teva parella de la mà o fas un petó al teu company quan ets homosexual, lesbiana, bisexual o transsexual i ets agredit o discriminat és motiu de denuncia. Per exemple, si vas a un hotel i no et deixen entrar perquè no volen lesbianes, no ho conceps com un fet denunciabile de la mateixa manera que si et furten la cartera. Moltes vegades aquests fets es denuncien a l'oficina del consumidor com a una queixa, al mateix nivell d'aquell que hi va perquè no l'han bescanviat una peça de roba.

Xavier Sancho: Aquesta és possiblement la part que menys es denuncia i que més es desconeix. Si hi ha alguna cosa que es desconeix no és el sentit comú de sentir-se'n agredit o furat, que això sí que se sap, sinó la negació de prestació d'un servei.

R.R.: Però hi ha una segona part que correspon a la decisió personal. No deixem de pensar que denunciar és una forma d'acte públic: hi ha gent que és "visible" i no té cap problema en parlar en comissaria amb una persona que no coneix i explicar-li que quan estava fent sexe, ha estat víctima d'un robatori; però també hi ha gent que té vergonya o que viu una doble vida, cosa que provoca una mica de coacció a l'hora d'expressar el seu problema. I d'això es serveixen molts delinqüents.

Rocío Rubio cap de la comissaria de l'Eixample

«La gent no ha de saber exactament com definir legalment el que li ha passat. Però el que sí ha de saber és que ho ha de denunciar»

Rocío Rubio

Les pautes de comportament davant d'una agressió homòfoba marcades al tríptic són realment pautes generals a seguir per qualsevol ciutadà a qui se li vulnerin els seus drets.

R.R.: Una agressió és una agressió, sigui quin sigui el motiu. El que passa és que hi ha una sèrie de proteccions constitucionals i penals d'igualtat i no discriminació que agreugen totes les infraccions penals quan es tracta de la vulneració d'aquests drets. No hi ha un capítol específic al Codi penal que correspongui a "agressions homòfobes". El que específica el Codi penal és el que és una agressió i el que són els seus agreujants. Que una agressió sigui per odi i/o discriminació, és un agreujant. Parlem d'una legislació genèrica a la qual nosaltres apliquem la lupa i evidenciem l'agreujant d'odi i/o discriminació per orientació sexual/afectiva o identitat de gènere, en terme de Codi penal. Aquest tipus de discriminació, en el nostre llenguatge, l'anomenem homofòbia, però enlloc es defineix al codi penal el que és "homofòbia". Els matisos del llenguatge no existeixen, però sí que hi ha el contingut. La policia ha de procurar recollir el màxim dels indicis i/o proves que es relacionen amb el motiu de la infracció. Si l'origen de l'agressió és homofòbia, s'han d'especificar al màxim aquelles expressions que s'han fet servir, la descripció de l'autor, i aportar el màxim d'evidències de les que es puguin obtenir: gravacions, fotografies.... La gent no ha de saber exactament com definir legalment el que l'ha passat. Però el que sí ha de saber és que ho pot, i hauria, de denunciar. Els mossos d'esquadra, com a cos format, hem de saber recollir aquests matisos perquè el legislador o aquells que executin les mesures penals puguin

esgotar al màxim la antijuridicitat de la forma més adient per la vulneració d'aquestes garanties universals que posseïm les persones. En realitat, el que estem dient és que si t'han discriminat, t'han agredit, o t'han perjudicat per ser gai, lesbiana, bisexual o transsexual, has de denunciar i et pot ajudar el que s'apunta al tríptic.

El món del cruising té una gran rellevància dins el tríptic. És aquesta una pràctica de risc?

X.S.: El cruising a la via pública pot desenvolupar-se amb cert risc ja que es basa en la relació amb desconeguts i que, per tant, és recomanable seguir unes pautes preventives. La nombre d'incidents, bàsicament furts i robatoris i alguna agressió, ens porten a fer especial esment sobre la prevenció durant el cruising en espais públics en el nostre tríptic.

R.R.: Un dels motius pels quals és molt important denunciar és que si sabem situar on tenim les problemàtiques, podrem aplicar la prevenció i intentar que no es repeteixin més els fets. A més, és clar, de fer la investigació corresponent per arribar a l'autor del delictes, també treballem molt en prevenció. És evident que si captem que gran part de les denúncies que estem rebent del col·lectiu LGBT són robatoris i furts quan es practica cruising, la nostra actuació haurà d'anar encaminada en aquesta direcció.

X.S.: No hi ha un perfil de víctima, sinó que va molt relacionat amb l'espai físic on es desenvolupa el cruising, en aquest cas, o per l'odi o aversió pròpia de l'autor que fa la denegació de prestació de servei del que es té dret, o l'agressió. És indi-

Xavier Sancho cap de la Unitat Regional de Proximitat i Atenció al Ciutadà de la Regió Policial Metro-politana de Barcelona

ferent el perfil de la víctima, és molt variat. El que no varia és el perfil de l'autor o autora, que solen ser persones intolerants amb la diversitat sexual/afectiva i demostren la seva aversió i odi cap les persones LGTB.

Vulneracions com ara un robatori mentre s'està practicant cruising o una agressió física deixen tot un seguit de dades per on començar a investigar. Hi ha delictes, però, com la violència verbal, que destaquen per la seva mancança de proves. Com actua la policia de Catalunya en aquests casos?

R.R.: Amb el tema de les expressions verbals, ja que no queden enregistrades, és molt important cercar testimonis. Quan és un contra un, les proves, les evidències, els testimonis... són molt importants. En els temes d'ideologia, com per exemple si parlem de delinqüents d'ultradreta, les pintades que poden deixar els agressors o la vestimenta que porten fa entreveure si es tracta d'un grup juvenil o d'una banda organitzada. En tots els casos, quan hi ha manca de testimoni, busquem el màxim de dades i indicis possibles. Aquesta és la nostra feina.

R.R.: L'objectiu principal de la campanya és aconseguir que la gent tingui cada vegada més confiança en els mossos d'esquadra. La policia té la voluntat de tractar els afectats per homofòbia acuradament. No podem assegurar l'eradicació dels problemes ni la detenció de tots els agressors, però sí volem visibilitzar el deure que tots tenim a denunciar quan som agredits; el deure de ser protegits. Lluitem perquè es puguin prendre les mesures judicials i penals per evitar que aquests fets tornin a passar. Si tothom callés aquestes violacions de drets, els problemes socials no es farien palesos i no es posarien mitjans. Parlem sens dubte d'una part més a l'hora de visibilitzar les discriminacions que pateix els col·lectius LGTB. Els mossos d'esquadra posem el nostre granet de sorra treballant en l'àmbit de la prevenció i procurant un millor servei. En definitiva, la gent ha de saber que això

és un dret que té la ciutadania. És la nostra obligació.

X.S.: Per als mossos d'esquadra assolir aquests objectius en base a la potenciació de la denúncia i, sobretot, de la confiança, és tot un repte. Volem deixar enrere relacions passades entre la policia i altres col·lectius, grups, associacions... Hem de fer camí poc a poc, però de forma ferma.

Amb aquestes pretensions, quina és la difusió de la campanya?

R.R.: Hem començat amb la creació de tríptics i presentacions als col·lectius. Hem d'agrair especialment l'empenta i el lideratge del fiscal Miguel Àngel Aguilar [Fiscal coordinador del Servei de delictes d'odi i discriminació de la fiscalia provincial de Barcelona], qui ha liderat la direcció d'aquesta orquestra, cosa que se li ha de reconèixer. També actuem amb una difusió presencial i en premsa. En aquest moment ens troben en la fase de digitalització per tal que les webs de les associacions puguin fer ús del tríptic. Tenim, però, moltes accions pendents: des de la creació d'un fulletó de diversitat sexual a la formació dins de la mateixa policia o presentacions temàtiques a les escoles. No hem d'oblidar, però, que la nostra missió no és educar. Ara bé, sí que estem compromesos. La nostra policia es caracteritza per aquesta proximitat amb el ciutadà. De fet, els mossos d'esquadra som els primers interessats, perquè per nosaltres l'èxit és arribar a un clima de pau social on la tolerància i la convivència sigui un valor.

X.S.: Parlem d'objectius estratègics del nostre cos....

R.R.: I la nostra policia és ambiciosa amb això. De fet, a vegades participem més que d'altres organismes que haurien d'estar més implicats. *

Amb la col·laboració de:

PER EVITAR LA VIOLÈNCIA MASCLISTA, TU QUÈ HI TENS A DIR?
ENTRA A **TUQUEHITENSADIR.GENCAT.CAT**

atenció a les
dones en situació
de violència
900 900 120
www.gencat.cat/telefon/012/003.htm
Servei 24 hores
gratuit
confidencial

Generalitat de Catalunya
Institut Català de les Dones

per
la prevenció

som-hi

“HEM D’INTENTAR INTRODUIR LA DIVERSITAT COM A UN VALOR, PERÒ NO ÉS FÀCIL”

Marta Molina és la Responsable del Programa per al Col·lectiu Gai, Lesbià i Transsexual de la Generalitat de Catalunya.

Són les cinc de la tarda i la Marta ens ha rebut amablement, al seu despatx del Departament d’Acció Social i Ciutadana.

La seva conversa és àgil i la seva actitud, molt propera. Sense adonar-nos-en, passaran dues hores.

Sovint és difícil trobar notícies en positiu per al col·lectiu LGTB. A la revista Lambda hem pensat que estaria molt bé donar a conèixer el Programa a l’opinió pública. Explica’ns en què consisteix.

És cert. De vegades costa que la informació arribi a tothom. Bé, el Programa per al Col·lectiu LGTB va ser creat l’any 2006 i depenia des de Presidència, que era d’on depenia al primer Tripartit getionava tot allò que era transversal. Posteriorment En el segon Tripartit, es va transferir a Acció Social, que va passar a dir-se Acció Social i Drets de Ciutadania. La nostra reflexió és que un gai, una lesbiana o una persona transsexual té el mateix cicle vital que una altra persona, amb les seves mateixes dificultats però amb la diferència que la seva orientació sexual o identitat de gènere li pot comportar uns problemes afegits als quals volem donar resposta. Aquesta resposta consisteix en intentar que, des de tots els departaments, s’incorpori la perspectiva LGBT a les seves polítiques.

Si fem una ullada al vostre web veiem que heu fet una anàlisi molt detallada de les problemàtiques del col·lectiu LGTB. Explica’ns quines accions concretes esteu portant a terme.

Nosaltres, des d'aquí, monitoritzem i dirigim les diferents accions que es porten a terme, moltes de les quals s'elaboren des dels mateixos departaments. Per exemple, el Departament d'Interior ha portat a terme un protocol específic a les comissaries de Mossos d'Esquadra per tal que les agressions per homofòbia siguin titllades com a tal. Hi ha uns impresos específics que en el moment en què la víctima denuncia, ells ho incorporen a la denúncia i possibilitarà que, per primera vegada, tinguem estadístiques. De fet, aquells els què no estaven gaire a favor d'aquest pla específic deien "No hi ha homofòbia", però el què no hi havia eren dades. Ara en tindrem. Els Mossos han rebut també una formació per tal que estiguin sensibilitzats amb aquestes qüestions i s'ha fet una campanya informativa repartint un díptic a locals freqüentats pel col·lectiu LGTB amb el lema "Denuncia l'homofòbia".

Un consell per a qui hagi patit una agressió homòfoba seria anar directament als Mossos d'Esquadra en comptes d'un altre cos de seguretat?

Sí. Es pot fer paral·lelament, però jo recomanaria que qualsevol que es trobi amb un cas d'agressió o discriminació per homofòbia vagi a Mossos, que ho denunciï, faci saber que és per homofòbia i faci la creueta allà on calgui. Aleshores se n'informarà al fiscal contra els delictes d'odi Miguel Ángel Aguilar, se'n farà estadística i, si cal, s'obrirà procés. La coordinació entre Mossos, Fiscalia i nosaltres és molt estreta. Que denunciïn, que no tinguin cap tipus de por. Jo mateixa ho he fet.

I com va anar aquest cas teu?

Va ser fa un mes. Vaig anar de festa i em van posar problemes per entrar a una discoteca. M'havien vist a la cua fent-me un petó amb la meua companya una noia i em van dir: "Això, no ho facis a dins!". A partir d'aquí va començar tot, vam trucar als Mossos i vam anar a comissaria, vaig denunciar el cas. i no puc dir com s'ha resolt perquè encara està en procés.

Tornant a les accions concretes que heu iniciat. Dintre del col·lectiu LGTB, les persones transsexuals són encara les que viuen una situació més complicada d'exclusió en qüestions sanitàries, laborals...

Sí. Aquest és un dels grans reptes. Pensem que cal encara una sensibilització ciutadana tant pel tema LG com, sobre tot, pel col·lectiu transsexual. Una de les maneres d'abordar-ho és fomentar la informació i sensibilització als diferents departaments. Per exemple, al de Treball, s'intenta fer arribar informació via sindicats i patronal per tal que siguin sensibles a aquestes qüestions mitjançant la formació dintre dels comitès d'empresa, etc. S'ha d'eliminar treure l'estigma que

una persona transsexual és pitjor que una que no ho és altra. La clau és eliminar aquest estigma. Si s'aconseguís això, les proves de selecció de personal serien neutrals. Però som conscients que en aquest tema encara queda molt de camí a fer. Una cosa que hem aconseguit és implementar un protocol sobre com tractar els les persones transsexuals dins la presó de Can Brians. Al 2012 es torna a obrir el debat a l'OMS sobre si la transsexualitat és malaltia o no. Esperem que el debat social ajudi a millorar la sensibilitat envers aquest col·lectiu.

Lògicament la formació i la pedagogia social és molt important. Penses que el Departament d'Educació n'està fent prou entre els nens i les nenes i adolescents?

L'educació és clau. En aquest sentit estem treballant per incorporar la perspectiva LGBT en els currículums de primària. Quan s'explica què és una família, s'aprens'apren que no és només "un papa, una mama, dos nens i un gos". Una família és diversa, i dintre d'aquesta diversitat hi ha les monoparentals, les parelles de dues mares o dos pares, les famílies amb un de cada color...

**INCREÍBLES PRECIOS ANTI-CRISIS!!!
INCREDIBLE ANTI CRISIS PRICES!!!**

**LAS MEJORES SAUNAS DEL AMBIENTE
SAUNA'S WITH AN OPEN ATMOSPHERE**

SAUNA CONDAL	BARCELONA	ESPOLSASACS, 1	TEL. 93 317 68 17
SAUNA CORINTO	BARCELONA	PELAYO, 62	TEL. 93 318 64 22
SAUNA CASANOVA	BARCELONA	CASANOVA, 57	TEL. 93 323 78 60
SAUNA THERMAS	BARCELONA	DIPUTACIÓN, 46	TEL. 93 325 93 46
SAUNA BARCELONA	BARCELONA	TUSET, 1	TEL. 93 200 77 16

masaje realizado por profesionales diplomados / done by qualified professionals
ambisai y bronzhate a gusto / tan yourself at ease

WWW.PASES.COM

**OPEN 24 HOURS
CASANOVA
THERMAS
CONDAL**

Doncs aquest va ser un dels temes pels quals la matèria de Ciutadania va ser portada als tribunals.

Això té a veure amb l'estigma que encara pateix el col·lectiu LGTB de què parlàvem abans. Hem d'intentar introduir la diversitat com a un valor, però no és fàcil. El proper trimestre incorporarem materials formatius per als alumnes de primària i secundària. Per exemple un vídeo de l'Associació de Famílies Lesbianes i Gais que mostra com viuen les una famílies de lesbianes i una altra de gais en un to molt positiu i, divertit... i fruit de les gestions del nostre Programa amb Educació, hem aconseguit que aquest material s'incorpori als Centres de Recursos Pedagògics, a l'abast de tot el professorat.

Però no penses que aquesta formació de nens i joves es continua deixant simplement a mans de la bona voluntat d'alguns mestres i professors que la vulguin desenvolupar a la seva aula?

Trimestralment es fan unes xerrades als Centres de Recursos que expliquen aquests materials. A més, em consta que hi ha diverses associacions que fan conferències a escoles i instituts. Altres vies que hem incorporat, per als estudiants i la ciutadania en general, són les exposicions itinerants, com la del "Moviment en imatges", que explica la feina que ha fet el col·lectiu LGTB a través dels amb cartells del 28 de juny al llarg de la història de Catalunya, amb fotografies i vídeos, etc. L'exposició i va acompanyada d'una guia didàctica i uns vídeos per a les escoles que la visitin vagin. Ja ha

anat a diverses ciutats i properament arribarà a Esplugues, Badalona o Sant Andreu, a Barcelona, Tàrrrega... L'altra és una campanya d'informació i sensibilització amb l'eslògan "Per què no?" que mostra les diferents opcions de parella i va acompanyada de cartells, díptics, xapes i una pàgina web des de la qual es pot signar un manifest. L'adreça electrònica per accedir-hi és <http://pkno.gencat.cat>; es durà a totes les capitals de comarca i a algunes ciutats estratègiques com Sitges.

Fa unes setmanes vas anar en representació del Govern de Catalunya a Malta, on s'organitzava l'assemblea anual d'ILGA. Quins assumptes vareu tractar?

Catalunya és l'únic govern supramunicipal nacional associat a l'ILGA, que és una federació internacional d'entitats que treballen pels drets del col·lectiu LGTB. Varem coincidir amb una sèrie de governs que també estan fent polítiques actives per les persones LGTB, com Bèlgica, Holanda, Flandes, Nouruega, Suècia, Finlàndia, Escòcia, Regne Unit, Escòcia, Irlanda, etc. Hongria, Polònia, Malta. No hi havia ni Espanya, ni França, ni Grècia, ni Itàlia... érem els únics de l'àrea mediterrània. El tema més recurrent va ser la importància de la transversalitat en els projectes LGTB i, a més, vam intercanviar idees amb altres territoris. Escòcia Irlanda té una llei contra l'homofòbia des de fa un any. Nosaltres també en volem fer una. Tenim les bases fetes però s'ha d'acabar d'elaborar i seguir tot el procés fins a la seva aprovació al Parlament, tot i que no sé si tindrem temps

d'aprovar-la, perquè aquest govern s'acaba, en principi, a l'octubre.

Per acabar, quin consideres que és el problema principal i quin és l'èxit més gran aconseguit durant aquests quatre anys de Programa per al Col·lectiu Gai, Lesbià i Transsexual de la Generalitat de Catalunya?

La transversalitat del Pla Interdepartamental d'aquest pla implica una complexitat important, i la interlocució amb que entrar en alguns departaments de vegades és sigui molt difícil. Salut o Educació, per exemple, són departaments bèsties molt grossos, i la seva complexitat estructural dificulta de vegades els processos desenvolupament del programa. Però, al mateix temps, l'èxit que jo destacaria més d'aquest Ppla ha estat la incorporació de la perspectiva LGBT dins de totes les polítiques de govern, amb el que això ha comportat de sensibilització tant del personal de l'Administració com de la mateixa ciutadania. Tenim una persona interlocutora en cada Departament i la seva receptivitat ha estat molt positiva. Però encara queda molta feina a fer!, eh? *

ADRECES D'INTERÈS
RELACIONADES:

Web del Programa per al col·lectiu LGTB: www.gencat.net/benestar/persones/GLT/index.htm

Web de la campanya informativa "Per què no?": <http://pkno.gencat.cat>

LLIBRERIA - CAFÈ **ANTINOVES** Especialitzada en temàtica LGBT

• Català
• Castellà
• Anglès
• Francès

Llibres, Còmics, Revistes, Dvd's, Fotografies, Complementes, Regals...

C/ Josep Anselm Clavé 6, 08002 Barcelona - 93 301 90 70

www.antinouslibros.com • www.libreriaantinous.blogspot.com • libreriaantinous@yahoo.es • libreriaantinous@hotmail.com

ENTENEM?

Si el present del col·lectiu LGBT a Barcelona és bastant satisfactori, el futur promet millorar encara més els aspectes polítics i socials que influeixen en la visibilitat i el respecte dels drets de gais, lesbianes, transexuales i bisexuals.

El Nou Pla Municipal per al col·lectiu LGBT ja ha començat a dinamitzar la interacció entre persones i associacions que opinen sobre la realitat LGBT a Barcelona i proposen alternatives per a millorar-la.

Joaquim Mestre, regidor de Drets Civils de l'Ajuntament de Barcelona

Imatge de la presentació al públic de la primera fase del projecte

Barcelona és una ciutat pionera en polítiques per al col·lectiu LGBT a Espanya i Europa. La capital catalana duu més de trenta anys treballant intensament pel respecte dels drets d'homosexuals, lesbianes, transsexuals i bisexuals. De fet, Barcelona és l'única ciutat europea que compta amb un **Consell Municipal de Gais, Lesbianes i Transsexuals masculins i femenins** des de l'any 2004 i, a pesar dels alts i baixos econòmics actuals, el turisme i l'activitat empresarial LGBT mantenen els seus signes vitals conservant la seva actitud expansiva. Més de 60 empreses LGBT empenen a més de 500 treballadors LGBT a Barcelona, segons **Joaquim Mestre, regidor de Drets Civils de l'Ajuntament de Barcelona**.

Pot ser que no sembli el moment ideal per a embarcar-se en projectes o arriscar-se amb transformacions, però la veritat és que el col·lectiu LGBT travessa un dels seus millors moments a Barcelona, almenys en matèria política i social. Una bona demostració

és el projecte *Barcelona Ens Enten?* que fa part del **Nou Pla Municipal per al col·lectiu lèsbic, gai, bisexual i transsexual de l'Ajuntament**, introduït pel regidor Joaquim Mestre i que es caracteritza per un alt grau de participació dels seus protagonistes.

El principal objectiu del Nou Pla Municipal és establir les polítiques municipals per a la promoció i la defensa dels drets humans de les persones LGBT, la seva igualtat i normalització social. El regidor Mestre ha afirmat que “els estudis demostren que encara existeix discriminació en els centres educatius, els llocs de treball i en el carrer”, a la qual cosa es busca plantejar solucions a partir de les propostes formulades per les entitats municipals, les associacions com el Casal Lambda i els diferents grups LGBT existents a Barcelona.

El Nou Pla per al col·lectiu LGBT, que s'aprovarà i serà presentat oficialment al juny de 2010, estarà basat en l'ampli procés de diagnòstic iniciat al setembre de 2008 per a conèixer la realitat del col·lectiu, les seves prioritats i necessitats davant l'administració local. Aquesta primera fase, que va finalitzar en el mes de juliol de 2009 i va ser presentada en públic el passat 3 d'octubre en el Museu Picasso de Barcelona, va comptar amb la participació de gais, lesbianes, transsexuals i bisexuals, molts d'ells pertanyents a les associacions LGBT de Barcelona, que sumen més de 40 entitats, així com amb les opinions de membres de la població de Barcelona en general, qui han respost a un qüestionari totalment anònim, i a través del qual han expressat les seves opinions més de 400 persones.

Aquesta primera fase de diagnòstic prèvia a l'elaboració de polítiques públiques especialment dirigides a la població LGBT, s'ha dividit en cinc parts, cadascuna de les quals compta amb el seu propi informe de conclusions que es pot descarregar en la web de la Regidoria de Drets Civils (www.bcn.cat/dretscivils). Les cinc parts poden resumir-se en: diagnòstic de les realitats de la població LGBT

«Juny de 2010 haurà de passar a la història dels successos transcendentals per al col·lectiu LGBT, ja que s'establirà formalment el compromís de l'Ajuntament de Barcelona amb les problemàtiques i els desitjos de gais, lesbianes, transsexuals i bisexuals»

a Barcelona, les associacions LGBT a Barcelona, anàlisi dels resultats de l'enquesta *Òmnibus* sobre la percepció de lesbianes, gais i transsexuals per part de la població en general, visió de les polítiques públiques LGBT en 20 ciutats europees i un inventari sobre les polítiques dirigides a la comunitat LGBT.

La primera etapa del Nou Pla Municipal també ha inclòs jornades de discussió obertes a tothom. Una vegada acabada la fase de diagnòstic, ha començat un procés més ampli de participació per a recollir més propostes que seran incloses en el Nou Pla. Aquesta segona fase, iniciada el passat mes de setembre, promourà el diàleg entre membres del col·lectiu LGBT, professionals, grups municipals i el Consell Municipal de Gais, Lesbianes i Transsexuals. Aquest procés participatiu té com objectiu coordinar les actuacions que es portaran a terme per a garantir que gais, lesbianes, transsexuals i bisexuals visquin en majors condicions d'igualtat a Barcelona.

Gerard Coll-Planes i **Miguel Missé** lideren l'equip d'investigació del projecte *Barcelona Ens Entén?*, i el procés participatiu està dinamitzat per l'**Institut de Govern i Polítiques Públiques IGOP de la Universitat Autònoma de Barcelona**, per encàrrec del Pla Municipal LGBT de l'Ajuntament de Barcelona. L'equip d'investigació el conformen investigadors procedents de les ciències polítiques, la sociologia, la geografia, l'economia, l'antropologia, el dret i les ciències ambientals. El IGOP, dirigit per **Joaquim Brugué**, compta amb una àmplia trajectòria en projectes d'investigació bàsica i aplicada, i les àrees on concentra més activitat són la innovació democràtica, les polítiques educatives i socials, les polítiques urbanes i la gestió pública.

Al llarg del primer trimestre del 2010 es portarà a terme un fòrum obert en el qual podran participar totes aquelles persones i associacions que vulguin conèixer i debatre les propostes que s'hagin plantejat des del començament de la primera fase de diagnòstic fins aleshores. Un dels projectes que es realitzarà gràcies al Nou Pla, i que ja ha estat plantejat per moltes persones LGBT, és la creació d'una biblioteca especialitzada en homosexualitat i transsexualitat.

Juny de 2010 haurà de passar a la història dels successos transcendentals per al col·lectiu LGBT, ja que s'establirà formalment el compromís de l'Ajuntament de Barcelona amb les problemàtiques i els desitjos de gais, lesbianes, transsexuals i bisexuals, els quals des del començament del procés participatiu han manifestat les seves opinions i aportacions entorn de la seva pròpia realitat i com els agrada que fos la seva situació en un futur no llunyà. En l'adreça <http://barcelonaensentem.wordpress.com/> es pot seguir la gestació i evolució del Nou Pla Municipal per al col·lectiu LGBT. La seva continuïtat i eficàcia depèn que tots entenguem bé que la nostra participació activa en un procés com aquest és absolutament necessària. ☼

NAVIND

Jo tenia una gran curiositat per conèixer en Navind, però temia alhora trobar-me amb un personatge fals, amb un farsant entestat a representar el paper de gurú oriental a Occident. Sortosament no fou així. En Navind va resultar ser un noi de veritat, de tracte fluid i amb gran capacitat d'adaptació al medi.

També em va impressionar la seva finíssima ironia, tan sàvia!, una estranya barreja de nostàlgia, vitalitat i humor. La conversa que reproduceixo tot seguit va tenir lloc en ple gaixample barcelonès. I, dels set idiomes que domina a la perfecció, vàrem emprar el català.

Navind, on comença la teva història?

A l'illa Maurici. La meua família és originària de l'Índia però va emigrar cap a Maurici. Actualment, Maurici és un estat plurilingüe i plurireligiós: la majoria és hindú, però també hi ha una gran presència musulmana i cristiana. La meua família manté costums i tradicions índies i és de religió hindú, tot i que, en realitat, no hi ha cap connexió real amb l'Índia.

Existeix el sistema de castes a l'illa?

Sí, encara existeix, tot i que cada cop menys, ja que la gent es va obrint a Occident i a les influències que n'arriben.

Què afectaria més a la teua família, que tinguessis una relació amb un noi o amb una noia d'una casta inferior?

A la meua família no li importaria que tingués una relació amb una noia d'una altra casta, però amb un noi sí. La meua família encara no ho sap. Crec que algun dia els ho diré, ja que forma part del meu creixement com a persona.

Com és que vas decidir marxar de l'illa?

La raó principal fou la impossibilitat de viure lliurement la meua sexualitat. No va ser per motius econòmics. Ho havíem passat molt malament quan jo era petit, però a poc a poc havíem sortit del forat. Les relacions homosexuals a Maurici no estan penalitzades, però són una vergonya a nivell social, un tabú: oficialment, no existeixen. Cap als divuit anys, doncs, vaig decidir que algun dia hauria de marxar de l'illa. I així ho vaig fer: als 25 anys, jo treballava en una companyia aèria a l'aeroport, on vaig conèixer una parella d'alemanys que em van ajudar. Vaig aprofitar aquest cop del destí i vaig aterrar a Múnic l'any 1994.

Com va ser l'arribada a Europa, en el teu cas, a Alemanya?

Venir de l'Àfrica i arribar al país més modern i industrialitzat d'Europa va ser impactant en molts sentits. Entre d'altres, jo no havia tingut mai encara cap experiència sexual ni amorosa. Vivia amb aquests dos nois, els quals em van ajudar molt; de fet, els considero la meua família.

Ja llicenciat aquí, podies treballar?

No, no podia. No sabia molt bé què

passaria. Vaig venir de vacances a Barcelona i aquí vaig conèixer un noi. El meu visat estava a punt de caducar i ell em va ajudar a regularitzar els meus papers per a Espanya.

I quin balanç faries dels teus referents:

Índia, Maurici, Alemanya i Catalunya? Considero que sempre he anat progressant: a Maurici, tinc la família i vaig anar a l'escola; a Alemanya, vaig llicenciar-me; i aquí, a Barcelona, treballava en una empresa multinacional i hi tinc organitzada la meua vida. En el terreny més personal, aquí ha estat més difícil establir lligams. Pel que fa a la discriminació, a Alemanya la policia em demanava constantment els papers pel color de la meua pell, però la gent del carrer mai no mostrava una actitud discriminatòria, sinó indiferent. En canvi, quan només duia 5 anys aquí, ja havia sentit 3 cops més discriminació que en tots els meus anys a Alemanya.

Com és que vius a Barcelona i no a Alemanya? Aquí hi tinc la meua vida, la meua feina, acabo d'aprovar el nivell C de català! D'una manera o altra, la discriminació és arreu i has d'aprendre a conèixer amb ella. *

MALTA: ELS DRETS LGBTI, UNA ILLA EN UN MAR DE DESAFIAMENTS A EUROPA

S'ha celebrat la 13a conferència anual d'ILGA-Europe a Malta. El debat s'ha centrat en com superar les barreres religioses i culturals per la igualtat LGBTI. Prop de 300 participants de 48 països s'han citat en la petita illa amb llarga història a la Mediterrània. A continuació exposo el més rellevant que he viscut: alerta amb els nostres drets!

La jerarquia ortodoxa russa (a l'est i al nord) i la catòlica romana (a l'oest i al sud) són avui els dos estaments cristians que obstaculitzen majorment el ple desenvolupament dels drets LGBTI arreu d'Europa. La irresponsable connivència de tots dos amb la discriminació, el manteniment de privilegis dins els estats, la seva omnipresència en els espais de poder, vincles amb partits conservadors utilitzant arguments religiosos amb homofòbia i intolerància suposen el gran desafiament a superar. Una estratègia europea LGBTI que planti cara a aquestes dues jerarquies passa per una clara separació entre la religió i l'estat, desmantellar els seus privilegis en certs estats sobretot a través dels concordats, donar suport als creients LGBTI enfront de les seves jerarquies a través de xarxes i organitzacions i una clara col·laboració amb les institucions europees en defensa dels drets LGBTI a Europa.

UN DÉU ALLIBERADOR AMB MAJÚSCULES PER A LGBTI

El Fòrum europeu de grups cristians LGBTI ha liderat el taller déu/Déu? Sovint el déu que es presenta en societat és un déu cruel que demana sacrificis humans, un eco dels déus ancestrals. Aquest déu és destructiu, en contra dels homosexuals. Tanmateix, la comunitat de cristians LGBTI és testimoni d'un altre tipus de Déu, el Déu de l'Amor, de l'afirmació i l'alliberament del col·lectiu LGBTI, amb un rostre humà en Jesucrist. El taller va analitzar les millors estratègies de defensa dels drets LGBTI davant els desafiaments de les jerarquies conservadores de les diferents esglésies cristianes per defensar una Europa de llibertat i amb plens drets LGBTI per a tothom. Les estratègies han de combinar l'acció a cada país, la solidaritat de xarxa entre tothom i la defensa col·lectiva amb veu pròpia a les institucions europees per desemascarar les jerarquies homòfobes.

ELS CRIMS D'ODI ALS HOMOSEXUALS: UNA EMERGÈNCIA A EUROPA

Els desafiament dels crims d'odi és ja una emergència a Europa. Després de dècades de prejudicis contra els homosexuals, fins i tot la igualtat legal no és suficient per

«La situació de relatiu benestar de drets LGBTI a casa nostra és també una illa enmig d'un mar de desafiaments que ens envolten»

protegir el col·lectiu LGBTI de la violència homòfoba. Casos de violència a països avançats com el Regne Unit, Països Baixos, etc. o d'altres com Itàlia i els països de l'est, etc comencen a ser molt preocupants. Es reula arreu en terrenys on s'avançava fins ara. La por, el conservadorisme, la manca d'expectatives s'instal·la a Europa. El mur rosa encara és vigent a molts països de l'est. La policia és repressiva i el dret de manifestació és inexistent, com s'ha vist a Rússia i Lituània, a tall d'exemple. La religió i la cultura no han de servir d'emparedament per aquests fets. Tota la societat civil té la responsabilitat de denunciar-ho amb campanyes i fer un cens de tot acte discriminatori. Els organismes públics arreu tenen el deure de catalitzar el canvi de la situació.

LES INSTITUCIONS EUROPEES SÓN CLAU EN LA DEFENSA DE DRETS LGBTI

A la conferència s'ha ressaltat el 60è aniversari del Consell d'Europa. Aquest organisme lluita des del 1959 per la defensa dels drets LGBT al si d'Europa, més enllà de la UE. Produïx informes, recomanacions i resolucions per a tots els països que hi pertanyen. No té exercici ni imposa sancions però té l'anomenat soft power, el poder de la persuasió i el debat per així arribar a acords entre estats a fi de lluitar contra la discriminació. D'altra banda, al Parlament Europeu s'ha constituït un nou intergrup LGBT després de la contesa electoral del juny. Cal destacar també que l'Agència per als drets fonamentals de la Unió Europea ha publicat aquest any un document en dos volums que radiografia la situació actual a Europa:

Homofòbia i discriminació en matèria d'orientació sexual als estats membres de l'UE (I-Anàlisi legal i II- La situació social). Es detalla àmpliament la situació actual dels 27 membres de la UE.

CONCLUSIÓ

Malta és una perla enmig de la Mediterrània. La situació de relatiu benestar de drets LGBTI a casa nostra és també una illa enmig d'un mar de desafiaments que ens envolten. Els propers anys el canvi climàtic amenaça de submergir moltes illes per la crescuda d'aigües arreu. L'augment d'homofòbia al continent europeu pot inundar o evaporar els drets aconseguits fins ara, relativament sòlids. La nostra societat líquida necessita de l'arc iris davant la tempesta. Com li va passar a Europa en el mite, els nostres drets ja poden ser raptats. Hem d'estar alerta! ✨

DOCUMENTACIÓ

EUROPEAN UNION AGENCY FOR FUNDAMENTAL RIGHTS, *Annual Activity Report for 2008*, Brussel·les, 2009. <http://europa.eu>

EUROPEAN UNION AGENCY FOR FUNDAMENTAL RIGHTS, *Homophobia and Discrimination on Grounds of Sexual Orientation in the EU Member States, Part I – Legal Analysis*, Brussel·les, 2009. <http://europa.eu>.

EUROPEAN UNION AGENCY FOR FUNDAMENTAL RIGHTS, *Homophobia and Discrimination on Grounds of Sexual Orientation in the EU Member States, Part II – The Social Situation*, Brussel·les, 2009. <http://europa.eu>.

GLOBAL RIGHTS, *Demanding credibility and sustaining activism, A guide to sexuality-based advocacy*, Washington, 2008. www.globalrights.org

ILGA, *Lesbian movements: ruptures and alliances*, Brussel·les, 2009. www.ilga.org

ILGA EUROPE, *Handbook on monitoring and reporting homophobic and transphobic incidents*, Brussel·les, 2008. www.ilga-europe.org.

www.acgil.org

www.euroforumlgbtchristians.eu

LITERATURA CATALANA I HOMOSEXUALITAT II

D'acord amb aquestes premisses, amb quins autors i/o amb quines obres podria elaborar-se una antologia de literatura gai catalana? Cronològicament, el primer esment a l'homosexualitat en la nostra llengua és una invectiva poètica contra un noble, **Hug Ponç de Mataplana**, escrita pel trobador **Guillem de Berguedà**. De la mateixa època, però més amable i enigmàtic, és un poema de contingut lèsbic, atribuïda a una tal **Bieiris de Romans**, de la qual encara es discuteix si de debò és tractava o no d'una dona.

En el Renaixement, **Ausiàs Marc**, de clares preferències heterosexuales, va desenvolupar en un cicle de poemes, *O foll' amor*, una curiositat per una passió que sembla dedicada a un noi i que alguns estudiosos descriuen com a efebòfila. I per aquelles dates, es publicava un dels cims de les nostres lletres, *Tirant lo Blanc*, on dues de les seves protagonistes, Plaerdemavida i la princesa, es regalen mostres d'afecte tan explícit que és lícit reconèixer un lligam lèsbic entre ambdues.

Hem de fer un salt fins el segle XVIII i l'obra del baró de Maldà, *Calaix de sastre*, per trobar més referències homoeròtiques serioses en la nostra literatura. El baró, l'heterosexualitat del qual no es qüestiona, va dedicar pàgines del seu treball a glossar la bellesa de nois del seu barri quan ell ja tenia cinquanta anys, en una demostració d'efebofilia segurament deutora en part de la sensibilitat estètica de l'etapa de la Il·lustració i afavorida per la progressiva pèrdua d'influència de l'Església.

Arribats a l'època contemporània, concretament a principis del segle XX, el primer testimoni literari gai és també un cas de, podríem dir, "transvestisme nominal": **Victor Català**, pseudònim masculí de l'escriptora **Caterina Albert**, va ser focus de tot tipus d'especulacions sobre la seva orientació sexual. Més enllà dels rumors, sembla que no gaire verídics i fruit dels prejudicis, Albert va escriure un conte, *Carnestoltes*, en què narra el descobriment de l'amor d'una marquesa vers la seva criada.

Un dels casos que més rumorologia ha despertat dins el món literari i cultural català és el del proclamat poeta nacional **Salvador Espriu**. Després d'una felix joventut a la Barcelona dels anys trenta, la mort l'any 1938 del poeta mallorquí **Bartomeu Rosselló-Pòrcel**, amb qui mantenia una estreta relació, i del seu pare van comportar l'auto reclusió d'Espriu: la mort impregnaria la resta de la seva obra. Solter tota la vida, Espriu va renunciar a la seva pròpia expressió sexual (fos quina fos la seva orientació) en pro de la defensa de la pàtria i la llengua catalanes.

Després de la ferotge repressió lingüística i sexual del règim franquista en els seus primers anys, a partir dels anys seixanta s'inicia una nombrosa i insòlita producció

literària de temàtica gai en català. L'arbitrarietat de la censura va permetre que apareguessin novel·les com *El mar* (1958), del mallorquí **Blai Bonet**; *El dia que va morir Marilyn* (1969) i reculls de contes de **Terenci Moix**; l'homoeròtica *El misantrop* (1972), de **Llorenç Villalonga**; *L'adolescent de sal* (1975), de **Biel Mesquida**; o *Te deix, amor, la mar com a penyora* (1975), de la també mallorquina **Carme Riera**. A l'altra cara de la moneda, **Manuel de Pedrolo** va ser jutjat per escàndol públic en publicar l'any 1970 la novel·la *Un amor fora ciutat* (escrita des del 1959), en la qual, mitjançant una llarga conversa, un marit declarava la seva homosexualitat a la seva dona. Els darrers anys del franquisme també van veure (re)nèixer una notable producció poètica gai catalana, gràcies també a que el gènere líric escapava amb més facilitat del veto de la dictadura. Significatius són els poemaris *El bell país on els homes desitgen els homes*, de **Biel Mesquida**; *La poesia, és a dir la follia*, de **Vicenç Altaió** i **Jaume Creus**; *Desdesig*, de **Narcís Comadira**; *Marees del desig* i *Terres perdudes*, de **Salvador Oliva**; i l'inici de la celebrada carrera literària de **Maria-Mercè Marçal** el 1976 amb la publicació del poemari *Cau de llunes*. *

Llegir
ens fa
+lliures

Cada dia,
sense voler,

LLEGEIXES

l'equivalent a

4.

pàgines.

Imagina, si vols, quantes coses genials pots arribar a llegir!

EL DIA A DIA SOTA EL FRANQUISME II

La marginalitat en què es produïen els encontres sexuals durant el franquisme (en la clandestinitat de les nits urbanes) generava en molts gais malestar i sentiment de culpa. Però no sempre succeï així: alguns homosexuals trobaven cert plaer en el risc de la clandestinitat. Prova d'això fou que, amb la fi del franquisme, aquest món ocult no va desaparèixer, sinó que es perpetuà durant més d'una dècada. A Barcelona, els testimonis del poeta **Jaime Gil de Biedma** i del novel·lista **Juan Goytisolo** ens narren perfectament aquesta afició a perdre's de nit pels carrerons del Gòtic (sobretot a Escudellers) a la recerca de joves, de prostituts i d'exotisme, combinada amb la vida oficial de dia com a burgesos amb ocupacions "respectables". Gil de Biedma va ser detingut com a mínim una vegada en una batuda policial a mitjan anys cinquanta, però les influències familiars el van alliberar de seguida.

Una altra estratègia freqüent a les grans ciutats era la celebració de festes privades en domicilis particulars: aquestes reunions d'amics (molt pròpies de la Barcelona tardofranquista) eren una

manera de socialitzar i defugir la soledat. Es solia subornar el sereno del barri i s'hi celebraven balls i tertúlies. De fet, aquestes trobades foren un dels gèrmens de l'activisme gai dels setanta.

ALTRES REFUGIS

A banda de les possibilitats de les grans capitals espanyoles, molts homosexuals també optaren per encobrir-se en el món de l'espectacle i la faràndula. L'oficialitat franquista pressuposava la immoralitat intrínseca d'aquests ambients i dissimulava. Fins i tot s'apropiava de certs personatges, com **Antonio el Bailarín** o **Tomás de Antequera**. Era un món molt tancat i al marge de les normes socials imperants, però també l'únic espai on estava permesa una disfressada expressió de l'homosexualitat. Els únics homosexuals famosos del franquisme (no per la seva orientació sexual, que havia d'amagar-se) van pertànyer a aquest entorn suposadament frívol i "alegre".

L'Església fou l'altre destí recurrent de molts homosexuals. Naturalment, l'hermetisme d'aquesta institució fa molt difícil la investigació històrica. El discurs públic del catolicisme condemnava la sexualitat i, consegüentment, l'homosexualitat constituïa un dels pitjors pecats. Ara bé, portes endins, la realitat desmentia els sermons homofòbics. En els internats i col·legis religiosos es donaven relacions homosexuals, generalment situacionals, és a dir, fruit de la convivència estreta entre adolescents en ple despertar sexual. S'intentava controlar i restringir, però no sempre s'aconseguia. Però fou sobretot als seminaris i als noviciats on naixeren nombroses històries d'amor entre homes i on el sexe era ben freqüent. També entre el clero, tot i que es tolerava, amb càstigs simbòlics i sempre i quan no transcendís de l'esfera privada. Així mateix, també ens han arribat multitud de testimonis d'abusos i assetjament per part de sacerdots i altres càrrecs eclesiàstics; els mateixos que, hipòcritament, contribuïen a fomentar l'homofòbia. La recreació de la pel·lícula *La mala educació* (2004) de Pedro Almodóvar és un document suficientment il·lustratiu. A partir de l'arribada del turisme europeu als anys seixanta, també es van anar configurant reductes de llibertat en diverses localitats costaneres

«A banda de les possibilitats de les grans capitals espanyoles, molts també optaren per encobrir-se en el món de l'espectacle i la faràndula»

del Mediterrani on era possible establir relacions homosexuals (amb estrangers o amb autòctons): Lloret de Mar, Salou, Torremolinos, Maspalomas (a Gran Canària) i, principalment, Sitges. En aquest poblet del Garraf, als seixanta ja hi havia una desena de bars i restaurants gais i el famós carrer del Pecat ha esdevingut inoblidable per molts homosexuals catalans de més de cinquanta anys.

ELS REFERENTS GAIS DEL FRANQUISME. ALTERNATIVES A L'ESTEREOTIP

La censura va ser el més hàbil mecanisme de control de la maquinària repressora franquista. Si bé durant els primers anys de dictadura estava prohibida qualsevol menció pública a l'homosexualitat, més endavant es castigaven més aviat les representacions positives. Així, l'experiència homosexual es canalitzava a través de referents que, de forma indirecta, compartien emocions i vivències amb les homosexuals. Es tractava d'una estratègia de sublimació del desig homosexual. Per exemple, succeïa amb el cinema dels anys daurats de Hollywood o el

Antonio Gades

món de la copla, amb lletres tan passionals i devastadores. Els galants del cinema acabaven configurant l'ideal eròtic per a molts homosexuals i les revistes de culturisme (el franquisme només permetia la nuesa, parcial, en la premsa esportiva) tenien gran èxit entre el públic gai.

Algunes obres aconseguiren burlar la rigidesa de la censura, sobretot en l'última etapa del règim, i presentar alternatives a l'estereotip homòfob oficial. Per exemple, és el cas del barceloní **Terenci Moix**, que va publicar la seva novel·la *El dia que va morir Marilyn* el 1970, on relatava la relació entre dos fills de la burgesia catalana, un d'ells homosexual, que aprenien a utilitzar la cultura i la intel·lectualitat com a factor de rebel·lió. *

TERRA SANTA

Terra de miracles religiosos, de pelegrins i de conflictes. La regió de Palestina és una terra que ens sorprèn per la seva riquesa històrica i cultural, però també amb imponents paisatges i una excel·lent gastronomia

El més aconsellable per a una primera visita seria volar des de Barcelona a **Tel Aviv**, i allotjar-se allí directament. Encara que no és la ciutat cabdal de l'Estat d'Israel, Tel Aviv és considerada la capital econòmica del país, i els seus habitants es consideren mediterranis, tant en hàbits com en costums. Tel Aviv és una ciutat moderna, cosmopolita, oberta, liberal i amb una vida nocturna molt rica, incloent diverses opcions per a turistes GLBT. Si bé no destaca pels seus atractius històrics o culturals, la ciutat ofereix una àmplia oferta gastronòmica i hotelera, interessants passejos per la costa del Mediterrani, alguns mercats típics d'Orient Mitjà, i una fusió interessant entre l'àrab (restaurants, compres...) i el jueu (tant en el seu vestit europeu com oriental).

Des de Tel Aviv es poden realitzar fàcilment i còmoda excursions diàries als punts més interessants de la regió. **Jerusalem** està a tan sols 54 km., i hi ha connexions en bus i tren amb molt bona freqüència. A menys de 10 km. d'allí vam trobar **Betlem**, **Sodoma**, **Gomorra**, i a uns pocs quilòmetres més al sud-est, l'impressionant **Mar Mort**.

Ja sigui per compte propi o contractant un paquet turístic, la visita a Jerusalem és obligada. Es tracta de la capital oficial i religiosa del país on, a diferència de Tel Aviv, hi predomina el conservadorisme religiós i on l'existència de centres importants de culte, tant per a musulmans com per a cristians i jueus, imposa certa discreció i cautela. Una primera aproximació a la ciutat pot fer-se en els típics busos turístics que recorren la part moderna de la ciutat, donant-nos una visió del que és la vida actual en aquestes terres: convivència de barris de jueus ortodoxos, basars al millor estil àrab, assentaments de colons jueus, barris palestins, moderns centres comercials, esglésies cristianes, temples jueus, mesquites...

Però el que realment destaca és sense cap dubte la ciutat vella de Jerusalem, l'antiga ciutat emmurallada. Allí podem perdre'ns pels seus carrerons laberíntics en una atmosfera que ens transporta fàcilment a segles remots. Venedors d'espècies, antiguitats, joieria,

Litoral marítim de Tel Aviv

catifes, i la possibilitat d'asseure's a menjar o prendre un cafè en una terrassa envoltats de murs carregats d'història. L'antiga ciutat està dividida en quatre zones: el **barri jueu**, l'**armeni**, el **cristià** i el **musulmà**, cadascun dels quals ens transporta a olors, sabors i rostres diferents.

En el barri jueu destaca el **Mur de les Lamentacions**, últim vestigi del **Temple de Jerusalem**, l'edifici més sagrat del judaisme. Les restes que encara queden daten de l'època d'**Herodes el Gran** (any 37 aC). Els jueus han resat enfront d'aquest mur durant els últims dos mil anys, creient que aquest és el lloc accessible més sagrat de la Terra. Es tracta d'un lloc d'impressionant atmosfera espiritual, i de particular bellesa. Molt prop d'allí, a la zona musulmana, no podem deixar de visitar

la **Cúpula de la Roca**, temple islàmic del segle VII dC, tal vegada el més antic del món encara dempeus, considerat com el lloc des d'on Mahoma va ascendir al cel per a reunir-se amb Al·là, acompanyat per l'àngel Gabriel. Es tracta d'un complex d'una bellesa monumental, que sumat a la càrrega històrico-religiosa del lloc, ens resultarà veritablement impactant.

A la zona cristiana, per la seva banda, es troba la **basílica del Sant Sepulcre**, lloc on -segons els Evangelis- es va produir la crucifixió, soterrament i resurrecció de Crist, i que constitueix un dels centres més sagrats del cristianisme i important centre de peregrinació des del segle IV. La basílica va ser construïda sobre el que es considera el lloc exacte de la crucifixió i també sobre la cova de la resurrecció. Es tracta, per tant, d'un edifici d'alt valor simbòlic i d'una riquesa decorativa única. Una opció interessant abans d'entrar a la basílica seria recórrer les quinze estacions del viacrucis, perfectament assenyalat per al gaudi de pelegrins i turistes, i aprofitar cada estació per a reflexionar -siguem creients o no, ho fem resant o no- sobre les nostres pròpies vides i sobre els camins que hem recorregut com a humanitat. Tal vegada sigui un dels pocs llocs del món on conflueixin tan intensament tradicions espirituals diverses, i que per la seva rellevància històrica convidin a reflexió i anàlisi.

Des de **Tel Aviv** també podem fer excursions a les ciutats de naixença i criança de Crist: **Betlem** i **Natzaret**. Si bé ambdues ciutats són avui dia típiques ciutats modernes d'Orient mitjà, fusió de cultures, convivència d'edificis centenaris amb

Vistes de Jerusalem

Jerusalem, nucli antic

precaris habitatges moderns, la seva rellevància per a la fe catòlica tal vegada les converteixen en visita obligada per als cristians. Betlem és una de les ciutats més antigues del món, fundada en el segle XIV aC, conquistada per romans i musulmans, i destinació fonamental durant les Croades, avui sota administració de l'autoritat palestina i amb majoria de població cristiana. Aquí trobarem l'**església de la Nativitat**, construïda sobre la cova on hauria nascut Crist, i altres punts d'interès relacionats, però també magnífics paisatges, compres a artesans i bona gastronomia. Natzaret per la seva banda és avui una ciutat de forta empremta àrab i congestionada, amb nombroses esglésies i basars, un bell nucli antic i excel·lents restaurants.

L'oferta turística de la regió és sens dubte molt completa i variada. Existeixen a més paquets amb visites a antigues ciutats i fortaleses romanes, la imponent obra de Herodes: **Cesària** i **Masada**, o bé amb la possibilitat de passar un dia en un spa a la vora del Mar Mort, famós globalment per les propietats curatives dels productes produïts amb el seu fang i aigües.

En definitiva, la regió de Palestina és d'una singular riquesa, i una visita a aquestes terres té un marcat caràcter espiritual i d'unió amb les arrels mateixes de la nostra civilització. Molts dels valors que ens defineixen com a cultura s'han forjat en aquests paisatges de muntanyes àrides, deserts, oliveres i oasis. Però a més avui

ens ofereix la possibilitat de gaudir de compres en basars, una excel·lent gastronomia i una variada oferta d'oci nocturn. A peregrinar, amics! ✨

LINKS:

Tel Aviv: <http://www.tel-aviv.gov.il/english/index.htm>

Tel Aviv (GLBT): <http://www.gaytlvguide.com/>

Jerusalén: <http://www.jerusalem.muni.il/>

Nazaret: <http://www.nazarethinfo.org/>

Belén: <http://www.bethlehem-city.org/>

Info GLBT Israel: <http://www.glbt.org.il/tourism.php>

RESTAURANT - BAR

La gorda

La gorda

C. Font Honrada, 49
08004 Barcelona
Tel. 93 289 4209

AMPGIL

Associació de pares i mares
de gais i lesbianes

Verdaguer i Callis, 10 - 08003 - Barcelona

què fem?

acollim, escoltem

compartim...

ajudem a
no silenciar
els sentiments

DELEGACIONS

Barcelona

dimecres, de 18 a 20h
Verdaguer i Callis, 10
Tel.: 93 319 55 50 - 656 433 624

Vilanova i la Geltrú

dilluns, de 18 a 21h
Turbina, 19
Centre Cívic la Collada
Tel.: 678 042 481

Vilafranca del Penedès

de dilluns a dimecres, de 22 a 23h
Tel.: 93 890 38 53

Girona

dilluns, de 21 a 22h
Tel.: 626 823 298

València

dilluns i dimecres, de 15 a 17h
Tel.: 619 289 180

Saragossa

dilluns, de 16 a 18h
tel.: 976 552 710
dimarts, de 16 a 20h
tel.: 976 073 809
dimecres, de 17 a 18h
tel.: 976 597 849 - 653 501 054
diumenge, de 15 a 17h
tel.: 976 359 510

Madrid

el 1r i el 3r dilluns de cada mes
de 18.30 a 19.30h
Tel.: 91 446 63 94

Logronyo

el 1r i el 3r dijous de cada mes
de 20 a 21h
Tel.: 941 204 370

Has tingut un accident?

Tens problemes de mobilitat?

Has perdut la parella?

Et fa por fer-te gran?

T'ajudem a trobar

recursos
socials?

Et sents
sol?

Support Lambda vol oferir-te un cop de mà per respondre aquestes i altres qüestions, moments en què ens cal poder parlar amb algú que ens escolti, pugui orientar i donar informació o facilitar aquest contacte amb voluntaris i professionals o recursos assistencials... per tal d'ajudar-nos en situacions en què ens veiem limitats en la nostra autonomia personal sense haver de renunciar a la nostra orientació sexual. Support Lambda és un servei que neix del projecte Aeneas, impulsat pel Casal Lambda, per tal d'atendre gais i lesbianes que es troben en situacions de dependència funcional, persones grans i de totes les edats.

Support Lambda

t'oferim...

Accions personals

Accions de grup

Quan necessites
escolta, informació,
orientació, companyia,
relacions socials, ajuda
a la llar o en la gestió
d'una malaltia...

Grup de treball,
grups de treball,
grups d'acció, etc.

disposem de
llibres d'interès, documentació,
institucions socials, voluntariat,
suport en l'accés a recursos
socials, espai de treball,
assessorament legal,
assessorament psicològic...

Atenció, suport, treball
col·laboratiu, grup de treball,
grups d'acció, etc.

Support Lambda

un cop de mà

Cada dilluns a partir de les 6 de la tarda, una atenció personalitzada i confidencial

Casal Lambda
Carrer Verdaguer i Callis, 10
Telèfon 933 185 500

També pots contactar-nos per correu electrònic a: suport@lambdaweb.org

 casal lambda

IURANTIA

Restaurant - Pizzeria

C/. Casanova 42 Tel. 934 547 887

Lunes a Viernes Mediodía 13.30 a 16.00
Lunes a Sábado Noche 21.00 a 24.00

www.iurantia.com

Vols ser
col·laborador
de la revista
Lambda o
del Casal?
Ho tens molt fàcil!

ENVIA'NS UN CORREU A
REVISTA@LAMBDAWEB.ORG

ELS REGNATS DEL POP NO MOREN MAI

Després d'aquests dies de consumisme compulsiu, la música segueix sent un dels regals més utilitzats. La música!, en tots els formats de capacitat d'emmagatzematge, siguin els omnipresents CD o els llegendaris vinils, que estan ressorgint de les seves cendres per als nostàlgics del so no enllaunat. És per això que totes les grans icones de masses musicals s'apunten al carro per treure l'artilleria més pesada amb les seves noves publicacions.

És el cas de la diva **Madonna**, amb *Celebration*, un àlbum recopilatori amb una sola cançó inèdita. La petita Verónica Ciccone, que sembla haver fet un pacte amb el diable o amb el centre d'estètica més proper a les seves mansions, és considerada la Reina del pop encara que algunes la intentin desbancar del seu tron, com Britney Spears, Cristina Aguilera o Miley Cyrus. Ella, després d'alguna ensopogada, sense els talons d'agulla, s'ha sabut mantenir en la cresta de l'onada musical. Sempre criticada per molts per la seva veu -que no arribaria a moltes entonacions vocals-, Madonna ha sabut treure tot el que tenia dintre de si per superar-se i utilitzar estils dels quals ha sortit airosa, jugant amb les noves tendències i la provocació en tots els seus àlbums.

Però si el *yin* del pop és Madonna (la *Queen of pop*), no tindríem dubtes a posar el *yang* a les mans del mite creat en vida i encara més mitificat en mort, **Michael Jackson** (el *King of pop*). La ja llegenda del pop ha ocupat els millors regnats durant diverses dècades.

Imatge del documental pòstum *This is It*

Després de ser l'ànima de **The Jackson Five** i haver aconseguit l'èxit amb clàssics de la dècada dels 80 com *Thriller* o *Bad*, va tenir una ensorrada dels murs dels seus palaus amb els problemes per les denúncies sobre abusos sexuals a menors, sempre coberts abans d'arribar a finalitzar els judicis a força de talonaris, a més de la poca acceptació dels seus últims treballs, *History* i *Invencible*. Michael va arribar a una gran ruïna econòmica que intentaria salvar amb el seu nou projecte. Anava a oferir deu concerts (que finalment s'haguessin convertit en quaranta) amb gran afluència de fans que van acabar amb les entrades pocs minuts després de posar-se a la venda. Després de la mort de l'artista, una bona jugada de màrqueting va crear *This is it*, un documental sobre com anava a dur-se aquest show que mai no va arribar a estrenar-se i un doble àlbum discogràfic que recull tot els temes més importants del seu llegat musical, inclòs un nou tema -titulat com la gira, la pel·lícula i el disc; algú en dóna més?- que tanta controvèrsia ha generat per no ser inèdit. Michael Jackson haurà resolt ja algun dels seus deutes i haurà deixat tot una resta d'actius econòmics al seu ex-advocat John Branca i l'executiu musical John McClain.

Encara així, allò important per als amants de música és el llegat que ens deixen aquests regnats, el qual sempre quedarà amb nosaltres. *

TEMPS DE CRISI I ÀMBITS CULTURALS

La present temporada 2009/2010 va arrencar amb la sacsejada que ha suposat, en el món cultural català, el cas Millet, així com les repercussions de la situació de crisi econòmica en tot allò que afecta a la gestió dels pressupostos de l'àmbit cultural.

«Als teatres d'òpera de suport privat, com són els americans, s'han notat les disminucions de les aportacions dels padrins»

Als teatres d'òpera de suport privat, com són els americans, s'han notat les disminucions de les aportacions dels padrins, la majoria grans corporacions financeres o vinculades al món de l'automòbil. Als de titularitat pública (la gran majoria dels europeus ho són) s'entra en una fase d'ajust de les despeses. S'haurà de fer seguiment de com pot afectar en les successives temporades aquesta situació.

Potser per això aquest any les escenografies que s'han pogut veure són cada cop més minimalistes. Un exemple ha estat *Il trovatore*, paradigma de com fer òpera amb pocs elements escènics i intervenint amb el joc de les llums.

Les produccions que s'han pogut veure fins a finals d'any han tingut un bon mostrari de cantants que han aportat la part més positiva de les diferents òperes que s'han representat.

S'ha apostat per títols un mica o totalment desconeguts. El primer va ser una obra de l'autor valencià del segle XVIII **Vicent Martín i Soler**, *L'Arbore de Diana*, amb un muntatge molt avantguardista i un elenc de veus que van fer gaudir els que van anar a apreciar les apostes més arriscades.

L'altre títol que el Liceu va triar per anar fent la temporada fou *Kroll Roger*, de l'autor polonès **Karol Szymanowski**. Una obra estrenada el 1926 a Varsòvia, basada en una història que es desenvolupa a la Sicília del segle XII.

El públic va poder esplaier-se al recital que la mezzo romana **Cecilia Bartoli** va oferir, dins del cicle de Palau 100, amb la seva última producció discogràfica *Sacrificium*, on ha fet un homenatge de les obres escrites, especialment per als anomenats "castrati", pels diferents autors de l'escola d'òpera napolitana del segle XVIII. El repertori s'adiu clarament a les condicions vocals i escèniques de la Bartoli, en una posada en escena en què va aparèixer transvestida amb robes que recordava el famós cantant **Farinelli**. Una altra ocasió en què els incondicionals de la cantant, i són molts, la van poder gaudir de nou.

Amb l'entrada del nou any hem de veure com es desenvolupa la temporada i si la nostra previsió inicial s'acompleix. A la primavera, podrem assistir a l'esperat retorn de **Juan Diego Flórez** a *La Fille du regiment* de **Donizetti** amb les seves àries que el posaran a prova i que el públic gaudirà segur. *

LLIBERTAT D'EXCRECIÓ

Estimat lector/a, no és que m'hagi confós amb les tecles de l'ordinador. Jo sóc fan de la llibertat d'expressió, però es veu que hi ha gent que confon el mot "expressar" amb un altre de molt similar: "excretar". Em refereixo al grup de comunicació **Intereconomia**, que té un canal de TV TDT i diverses publicacions com el diari www.lanacion.com. En els últims temps s'han dedicat a fer ús de la seva llibertat d'excreció amb campanyes mediàtiques contra el dia de l'orgull LGTB o, més concretament, contra els transsexuals. Per exemple, durant la setmana de l'orgull, passaven amb freqüència un manifest que deia "Orgullosos...¿de qué?" on es veien imatges, suposadament ridícules i aberrants, de la Gay Pride de Madrid. També excel·leixen en el periodisme d'investigació. En el seu programa "**Alguien tenía que decirlo**", van tractar el tema de la transsexualitat i van portar una psicòloga i una psiquiatra, sortides d'una pel·li de por rodada a l'Hospital del Tòrax, que van deixar anar perles com: "la transexualidad es un transtorno mental y hay que tratarlo con psicofármacos" i l'altra il·luminada deia "la transexualidad tiene que ver con el modelo de familia del niño, si es estructurada o deses-

tructurada". Clar, tothom sap que tots els pares de transsexuals eren hippies divorciats, i que si haguessin viscut en una família tradicional feixista espanyola, ara serien *machotes* de veritat com el "bigotes" o el PPijo (*HA DE PORTAR DUES P??*) **Ricardo Costa** i portarien vestits d'executiu, Rolex i anirien de *pilinguis* com Déu mana, tot finançat per la trama Gürtel. En fi, a manera de comiat, només voldria adreçar-me a la musa d'Intereconomia, **Cuca García de Vinuesa**, tot recordant-li que, si per qüestions d'azar funest, pol·lució ambiental o mutacions genètiques, a la seva família hi ha algun desviat, pot aprofitar per emportar-se'l a la perruqueria "Franco Aldany": aquest mes fan 2x1, amb les tenalles de fer-li a ella la permanent li poden donar unes descàrregues al seu parent gai o trans. *

ADRECES WEB D'INTERÈS PER QUI VULGUI ASSABORIR EL FEIXISME EN ESTAT PUR:

http://www.youtube.com/watch?v=A_I3TI3BsqM

<http://www.youtube.com/watch?v=YVkjDsCDPhw>

METIRO
disco

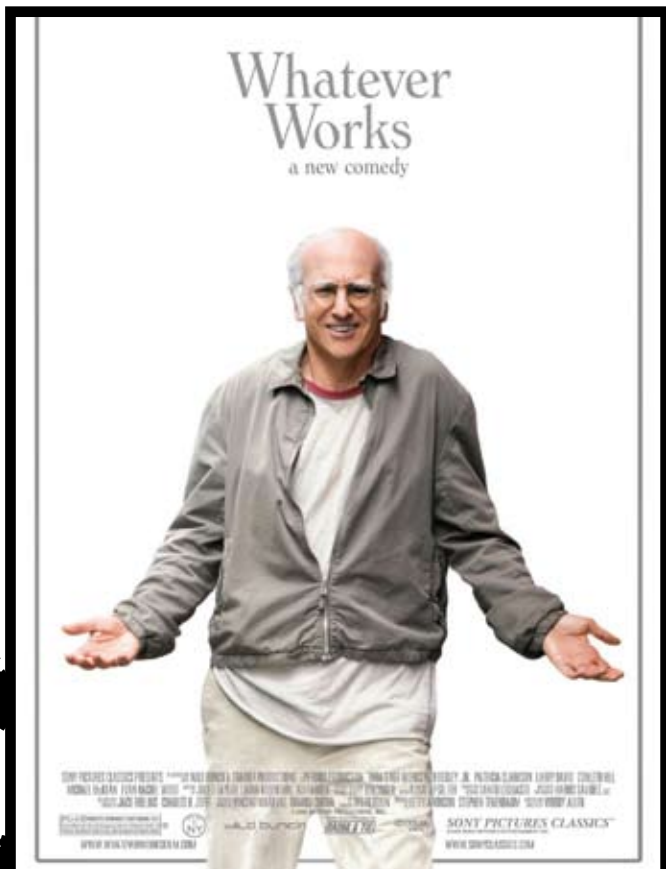
SEPULVEDA, 185
TEL ~ 93.323.52.27

08011 ~ BARCELONA

CINEMA SENSE CRISPETES

Són tres quarts i deu minuts de dotze de la nit. He tornat del cinema, ja sóc a casa davant l'ordinador i encara tinc a la memòria el terra de la sala Verdi tot ple de crispetes, bosses de plàstic i alguna deixalla més... En fi, increïble: fins i tot alguns cinèfils de cine *progre* són uns porcs (amb tot el meu respecte cap els porquets, vull dir l'animal en sí).

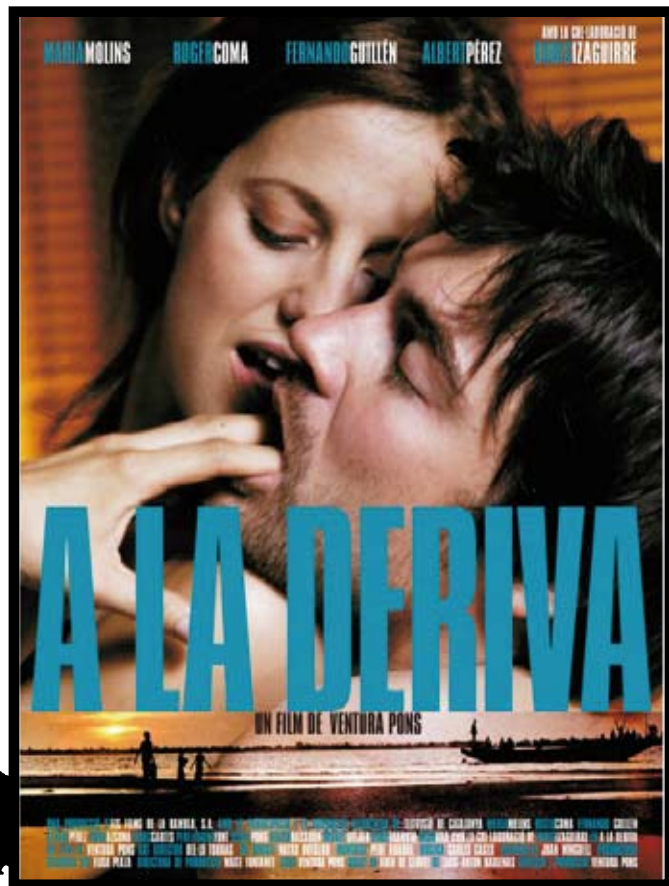
Sense dir res més referent al etern tema de les crispetes i altres objectes sorollosos, aquesta secció recomana embogidament l'últim regalet del nostre estimat amic **Woody Allen**: una comèdia feta a l'antiga, amb un guió irònic i intel·ligent i amb una selecció d'actors immillorable. Si la cosa funciona es el títol de l'última creació del geni novaiorquès. Boris és un jubilat fracassat, sobretot en temes d'amor, i per això un dia decideix suïcidar-se, quelcom que no li funciona. Sobtadament rebrà una visita molt inesperada que canviarà el sentit de la seva fracassada vida, i tornarà a intentar suïcidar-se de nou i sense èxit una altra vegada (una escena, amb perdó, molt divertida). Un personatge Allen total, o "alien", mes aviat. **Ed Begley Jr.**, l'actor que interpreta Boris, podríem dir que es l'actor que fa de Woody interpretant Boris el personatge, no se si m'enteneu.

Bé, si veieu la *pel·li* sabreu el que vull dir. A més de riure i passar una bona estona, el guió aparentment frívol dona molt en què pensar, i és que Mr. Allen sembla que hi toca més que mai, potser perquè era un guió escrit ja fa molts anys i que tenia guardat en un calaix o perquè ell sí que sap com fer funcionar la cosa.

També, pels amants del cinema més visual, *El imaginario del Dr. Parnassus* és una molt bona opció, més que recomanable pels mitòmans d'actors atractius com **Johnny Depp**, **Colin Farrell**, **Jude Law** o **Tom Waits** (també cantant) i fans del ja pòstum **Heath Ledger** (*Brokeback Mountain*), a qui aquest film no decebrà! El que no és massa prometedor és el guió, que és bastant simple: un monjo ha d'entregar la seva filla de setze anys al diable per culpa d'una antiga aposta; com recuperar la seva filleta n'és la història i no hi ha massa que espremer, però la *pel·li* és una bona suma de bons actors, imatges, maquillatges, vestimentes, decorats, etc... Si sou dels qui us va agradar l'estètica de *Mouline Rouge*, tot i ésser molt diferent, aquest film us agradarà.

I no oblideu que l'amic Venti (**Ventura Pons**) té en cartellera *A la deriva*, com sempre un bon film. Una altra vegada, en

aquesta darrera pel·lícula de Ventura Pons la motxilla que portem a l'esquena tots els humans, tan plena de sentiments, records, vivències,... és el plat fort del guió. L'Anna, la protagonista, té un passat a l'Àfrica que no la deixa viure, un present fotut i un futur borrós. Ventura retrata l'animal que tots portem dintre i li dóna vida en aquest film amb el qual un s'hi pot sentir molt identificat.

I per acabar vull dir-vos que ja fa uns dies fent neteja vaig trobar un curtmetratge genial de **Pedro Almodóvar**, que feia temps que no veia, i que va ser l'excusa perfecta per fer un pisolabis a casa amb unes amigues actrius de la companyia **Papalani Teatre** (la **Lindes** i l'**Amàlia**). El curt, *Trailer para amantes de lo prohibido*, és una bomba; el podeu trobar al *youtube*, no deixeu de veure'l, és una flipada! I per acomiadar-me fins al proper cinema sense crispetes, una frase de aquest curt: "¡No, las bragas no, que llevo faja pantalón!" *

ESPERANT UNA TELEFONADA LA SOLITUD DE L'ÈSSER HUMÀ

Quantes relacions estan pendents d'un petit detall! Una telefonada, un dir "t'estimo", o "m'he equivocat en el que he fet per tu" o, "a partir d'ara faré", o una simple flor com a signe d'allò més profund que hi ha entre dos éssers que un dia van vibrar fortament l'un al costat de l'altre. Les relacions humanes de parella necessiten aquests petits detalls, fer extraordinària la vida ordinària, fer extraordinari el dia a dia, el moment. Però, també moltes vegades, aquesta telefonada no arriba. El retrobament de l'amor es queda esperant. El teatre reflecteix la vida quotidiana, les relacions, d'una manera de vegades histriònica, però, no per això, fora de la realitat. Això sí, amb les particularitats que fa que cada realitat viscuda sigui única, diferent i irrepetible. Hem pogut veure aquesta relació de parella en obres, que tot i no ser escrites en el moment present, no per això deixen de ser actuals.

SALA MUNTANER

Un sopar de compromís. Dramatúrgia i direcció: Joan Peris. Companyia Teatre Micalet. Des del 19 de setembre.

Cinc dones, amigues, que es reuneixen per preparar un viatge. Tot i les trobades, hi ha latent una solitud existencial que ni la trobada compartida pot esborrar. Cada dona té un secret. Sembla que es coneixen molt, que són amigues, família. Però realment no saben qui és l'altra, ni els seus sentiments, ni les seves preocupacions, ni... Una bona obra per posar-nos davant de cadascun de nosaltres, amb un sentit de l'humor que fa que la representació no arribi a una tragèdia existencial en cadascuna de les persones que assisteixen al teatre.

VERSUS TEATRE

La dona trencada de Simone de Beauvoir. Del 14 d'octubre al 2 de desembre.

Amb anacronismes per marcar la seva vigència, la posada en escena de l'obra

de Beauvoir posa de manifest la importància del petit detall en la relació de parella. La dependència humana pot dur a un estat de bogeria. Irida Sardà, en el seu monòleg, ajudada per les cançons d'Edit Piaff i amb l'acompanyament al piano de Juli Rodríguez, presenta una història d'amor trencada que acaba trencant-la a ella.

TEATRE LLIURE

Al cel (un oratori per a Jacint Verdaguer). De Narcís Comadira. Direcció de Xavier Albertí. Espai Lliure. Del 20 de setembre a l'1 d'octubre de 2009.

Albertí sempre sorprèn en les posades en escena i no podria ser diferent en aquesta aproximació als últims dies de Mn. Jacint Verdaguer. Les relacions humanes que establí Verdaguer els seus darrers dies manifesten la solitud a què tothom hi és abocat. Unes dones que el cuiden físicament i un noi de qui Mn. Jacint no es vol separar de cap manera i de l'únic que es refia. Un poeta gran per

a Catalunya que va morir qüestionat per l'Església i qui sap per qui més i que va tenir els seus moments de conhort en la companyia d'aquell noi jove militar, d'escassa intel·ligència però d'un gran amor i admiració pel poeta i capellà, Jacint Verdaguer. Grata sorpresa la conducció del text que aconsegueix Albertí.

Nixon-Frost. De Peter Morgan. Direcció Àlex Rigola. Sala Fabià Puigserer. Del 17 de setembre al 10 d'octubre de 2009.

La solitud d'un mandatari és palesa quan la corrupció li esclata a ell mateix. Una obra difícil que Rigola aconsegueix fer en dues versions Una cinematogràfica amb recursos teatrals i una teatral amb recursos audiovisuals (espai escènic conceptual). Ambdues aconsegueixen transmetre el text amb claredat, com un periodista amb el seu equip va aconseguir que el cas Watergate sortís a la llum amb reconeixement de Nixon. ☼

MODA

BOLLYWOOD

El primer contacte que vaig tenir amb la dansa Bollywood va ser fa dos anys. Un grup d'amigues vam anar a fer unes classes a la Pinneapple School, una mena de "DiR de la dansa" a Londres: hi fan de tot i a qualsevol hora. Ens vam animar a provar el bollywood, que s'estava posant molt de moda. Vàrem encertar de ple ja que vam tenir la sort de rebre una classe de "Bollywood and Bhangra Grooves" amb Vandana Chetna.

L'aspecte del tipus era peculiar... Mentre la resta de professors de *funky*, *hip hop*, portaven el més *in* de la moda en dansa, una mica estil "Fama": mocadors lligats al front, pantalons de xandall de cintura baixa... molt baixa... amb una cama arremangada i detallets així *modernillos*, Vandana Chetna em llua un xandall blau marí arremangat fins a les axelles, curt de cames, com aquells típics pantalons que un hereta del seu germà gran, abans de fer l'estirada. Una samarreta sense mànigues li feia lluir un físic primíssim, tot i que totalment fibrat, i un mocador vermell de caixmir rematava la jugada perquè ni el més pintat el duria amb tanta gràcia com ho feia ell.

Per suposat l'individu em va caure bé a l'instant, només veure'l vaig saber que havíem encertat completament apuntant-nos a la seva classe.

L'eufòria va anar *in crescendo* quan van començar els exercicis. Mai no havia gaudit d'una dansa que transmetés tan

bon rotllo, un flux d'energia positiva constant durant una hora i mitja. Ens va ensenyar què volia dir la cançó que ballàvem, com els passos que representaven cada estrofa: "La teva bonica cara enmarcada en unes arracades llargues", i fèiem així amb les mans, al costat de la galta, representant uns llargs penjolls daurats d'una princesa índia a la llum de la lluna.

L'origen del Bollywood es troba en el cinema realitzat a Bombai, capital de la indústria cinematogràfica índia, i és equiparable per la seva productivitat a Hollywood, més conegut per nosaltres. Als anys trenta, amb l'entrada del so en les pel·lícules, els directors afegeixen una de les marques més definitòries del gènere, la dansa.

Els musicals de Bollywood presenten sovint grans danses grupals, amb vestuari lluent, un estil que nosaltres coneixem ara com dansa Bollywood. En realitat es tracta d'una barreja de danses tradicionals índies, com ara el

bhangra, una dansa *folk* pròpia de la regió de Punjab, però occidentalitzades amb dosis de dansa *jazz* i *hip hop*.

Per suposat la nostra globalitzada i oberta Barcelona no ens ha fet esperar massa per oferir-nos diversos llocs on poder gaudir d'aquest estil. Són molts ara els locals on podem aprendre i practicar. Un d'ells, el **Bollywood Sitare**, organitza tot tipus d'actes, festes, cursos i tallers, espectacles, pel·lícules, safareig i novetats sobre el bollywood a diferents locals de Barcelona. Si voleu us podeu unir al seu grup al facebook o simplement visitar la seva pàgina web a www.bollywoodsitare.com. M'han dit que les *Oriental Nights* al Mayura del carrer Girona prometen i que, per cert, el profe és un *lligón*, així que nens i nenes bollywoodienses, aneu amb compte amb el *tandoori*, que és peril·losíssim! Per si no us va bé la zona, al carrer Calàbria, al restaurant **Tandoor**, cada divendres i dissabtes teniu oferta. Per als qui us estimeu més un contacte menys participatiu, animeu-vos a anar a algun dels espectacles que ens ofereix la *city*! Fa poc hem tingut *Bollywood Love Story* al Teatre Victòria, fins el 22 de novembre. Però els que no hi heu sigut a temps, no patiu, poseu-vos en contacte amb l'Associació de **Bollywood** de Barcelona, www.acbollywood.com, i segur que allà us informaran de totes les activitats i espectacles que es duiguin a terme a la ciutat.

Doncs apa, no us ho penseu més i llanceu-vos hi. Bon rotllo i diversió garantides! ✨

NOVETATS LITERÀRIES

«L'obra fa un breu repàs, amb un llenguatge molt entenedor, de diferents aspectes vinculats a l'homosexualitat, trencant amb diferents mites»

GENT COM TU. ADOLESCÈNCIA I DIVERSITAT SEXUAL

Iñaki Tolfiño (coord.)

La diversitat sexual a les aules dels nostres centres educatius encara és un repte pendent en la consecució dels drets de les persones LGTB. Aquest col·lectiu ha aconseguit moltes fites al llarg dels últims anys, el matrimoni de parelles del mateix sexe i el reconeixement institucional cap al col·lectiu són dos exemples clars d'aquests avanços. Tot i així, a la institució escolar, centre cabdal en els processos de socialització dels nens, nenes, adolescents i joves, encara es viuen situacions de discriminació que generen un malestar en l'alumnat que no segueix el model heterosexual dominant.

Inclou: Gais i lesbianes en l'educació és una entitat formada per professionals de l'educació i estudiants i estudiantes que estan preocupats per visibilitzar la diversitat sexual en els centres educatius. La seva història es remunta als inicis dels anys 2000 i el seu treball s'ha anat ampliant amb la finalitat de consolidar un seguit de recursos, eines i estratègies que puguin servir a les persones vinculades a l'educació per abordar la diversitat sexual a les aules o altres espais educatius. La seva pàgina web ja representa una d'aquestes eines útils i indispensables: <http://www.inclou.org/>

Fruit de tot aquest treball, es publica l'any 2004 el llibre que presentem a continuació: *Gent com tu. Adolescència i diversitat sexual*. L'obra fa un breu repàs, amb un llenguatge molt entenedor, de diferents aspectes vinculats a l'homosexualitat, trencant amb diferents mites i imatges socials que hi ha al voltant dels gays i lesbianes. Així doncs, al llibre es presenten definicions sobre l'homosexualitat, també es tracta amb molta cura el tema de la sexualitat, aborda la història del col·lectiu LGTB i la repressió viscuda al llarg de molts anys i finalment es descriuen una sèrie de recursos per treballar aquests aspectes amb l'alumnat.

El llibre va ser publicat per l'Editorial Oxigen i els diferents autors i autores que el firmen són: Iñaki Tolfiño (coordinador), Pilar Cabrerizo, Eduard Botanch, Joel Samper, Sebastià Martín i Víctor Escarré.

LA LOCA AVENTURA DE VIVIR

Leopoldo Alas

Leopoldo Alas va morir l'any passat deixant aquesta novel·la, convertida en obra pòstuma. L'autor és reconegut per ser el nebot-besnét de l'autor de *La Regenta*, Leopoldo Alas Clarín. En aquest novel·la l'autor fa una crítica amb un to d'ironia molt aguditzat sobre l'ambient gai al barri de Chueca. D'ençà de la seva publicació l'obra ha rebut multitud de bones crítiques en diaris especialitzats.

QUÉDATE PARA SIEMPRE

Marta Vázquez Malleira

L'editorial Odissea torna a apostar per autores novelles i en aquest cas publica aquesta història sobre una adolescent lesbiana. A través de l'obra l'autora exposa en forma de diari biogràfic la relació amorosa d'una jove, Dana, amb Carmen. Aquesta història serà un repte per la protagonista, que haurà d'intentar superar les anteriors històries viscudes. Vázquez planteja les vivències d'una lesbiana en una petita ciutat i com això pot començar a viure's amb major llibertat que mai.

ALICIA EN WESTMINSTER

Hector Hugh Munro, SAKI

L'editorial Alpha Decay torna a publicar de nou un llibre de Saki després de l'èxit de la recopilació del *Cuentos completos*. En aquest cas aquesta publicació suposa una sàtira del context polític de l'època coetània de l'autor emprant, en aquest cas, els personatges de la novel·la de Lewis Carroll *Alicia al país de les meravelles*.

Còmplices

Llibreria gai i lesbiana
Llibres, revistes i dvd's
en castellà, català i d'importació

C/Cervantes, 2
08002 BARCELONA
Telf: 93 - 412.72.83
www.libreriacomplices.com
complices@libreriacomplices.com

GOURMET LOW COST!

UNA OPCIÓ PER A SIBARITES PER
MENYS DE 20 €

SI ETS UNA PERSONA QUE
T'AGRADA PICAR, AQUEST
LOT ÉS PER A TU:

Vi Garnatxa Blanca de Castell de
Perelada (DO Empordà)

Olives arbequines "La Masrojana"

Favetes tendres "La Catedral de
Navarra"

Pebrotets Cherry farcits de formatge

SI EN CANVI ETS UNA PERSONA
DOLÇA, AMANT DELS BOMBONS
CUDIÉ, AQUEST ÉS EL TEU LOT:

Sidra de Gel Canadenca (vi dolç de
Leduc Piedimonte)

Dues capses de bombons d'avellana
Cudié

Si vols triar i remenar, busca a www.ogumvins.com i troba la teva combinació.

PER A QUI NO LI AGRADI PASSAR-
SE HORES A LA CUINA, PERÒ
VOL CONVIDAR ALGÚ MOLT
ESPECIAL:

Arròs a banda, o fideuà "just married"

Cava Brut Nature Capdevila Pujol
(DO Cava)"

ATOT S'ACOSTUMA L'HOME

Aquesta setmana em va tocar anar a treballar a Port Aventura. Sí, ja ho deuen estar pensant: que divertit, que bé s'ho fa! Però no tot el que brilla és or, creguin-me. El meu viatge va consistir a enxampar un tren el dimarts a la tarda a les 18:00 h. per a arribar a l'hotel a les 19:00 h i descansar un poc per a després anar a un sopar de presentació que teníem a les 20:30 h. Al dia següent havia d'enxampar el tren de retorn a les 10:00 h. del matí i, per tant, sortir de l'hotel a les 9:00 h. Quan estava a recepció vaig preguntar per l'autobús que anava a l'estació de tren. Em van indicar quin era, hi vaig pujar i no vaig adonar-me fins a ja més de la meitat del trajecte que el nostre conductor era una conductora. Sincerament no vaig reparar en això, quan vaig pujar al bus a l'hotel, vaig entrar, li vaig dir bon dia i vaig anar a seure. No vaig considerar que hagués res rar en la situació.

Va coincidir que em vaig asseure just darrera d'ella, així que vaig escoltar el que li anava contant a l'altre passatger que anava al seu costat. Li contava diverses batalletes de tots els seus anys de conductora d'autobusos que, pel que vaig poder deduir, eren bastants encara que ella es veia una dona jove. No hi vaig posar molta atenció fins que vaig començar a veure la importància i la rellevància del que estava contant, no perquè estigués recitant la fórmula de la relativitat, sinó per les implicacions que tenia. Estava parlant de la naturalesa humana sense adonar-se'n.

Va contar que una vegada a l'anar a recollir uns russos a l'aeroport, ells van arribar, van pujar a l'autobús i quan van veure que qui conduïa era una dona van baixar i van enxampar un taxi (per cert el que els devia costar un taxi de l'aeroport de Barcelona a Port Aventura perquè no confiaven en ella!). Després va contar un altre parell d'històries relacionades i que això li passava molt freqüentment amb persones grans, que no concebien que una dona conduís un autobús. En la seva època, o en el cas dels russos en el seu país, conduir un autobús era un treball d'homes.

En els dos casos no estaven acostumats a veure una dona conduir un autobús, i com no ho havien vist, no hi confiaven; en no confiar-hi, se sentien insegurs creient que corrien un risc.

En un parell de viatges que he fet a Portugal he tingut una sèrie de converses amb diversos nois gais, i és curiós com veuen amb admiració les lleis per les quals ha passat Espanya per normalitzar el matrimoni de parelles del mateix sexe i la possibilitat

d'adoptar fills. Però en el fons no ho coneixen, no ho veuen, no se senten segurs, veuen un risc, i no hi creuen. Ells tampoc puguen a l'autobús.

Al final som uns animals de costums i quan estem acostumats, ja sigui per hàbits o educació a certes coses, ens costa molt canviar i sobretot quan creus que hi ha un risc en fer-ho.

En realitat en la majoria dels casos el risc mai no ha existit, la possibilitat sempre ha estat aquí, simplement hem canviat la nostra percepció i de cop i volta ens sembla que tot és diferent. Però les coses de palau van a poc a poc i encara que ens agrada moure'ns en absoluts, entre blanc i negre, generalment cal passar per una escala de grisos per arribar d'un lloc a un altre. Així que seguim endavant, seguim movent-nos, seguim canviant. *

ELS ANYS A ALEMANYA I SUÈCIA 60

Seguim el repàs europeu després de dedicar un parell de monogràfics a Gran Bretanya i França. La tònica és similar, amb produccions molt compromeses i amb major importància per a personatges homosexuals protagonistes. Per enllaçar amb el capítol passat de França, tenim una coproducció d'aquest país amb Alemanya, *Thérèse and Isabelle* (*Teresa i Isabel*, 1967) de **Radley Metzger**. Es desenvolupa en un institut de noies, com la mítica predecessora *Maedchen in uniform* de 1931, però no hi té res a veure. En aquella hi havia una crítica a l'ensenyament i un cant a l'amor i la llibertat sexual, mentre que aquí solament hi ha una mera excusa per a ensenyar dos cossos nus entrelaçats. En aquest país on l'homosexualitat va estar fins i tot de moda i ens va llegar anys abans figures molt suggeridores com la mateixa **Marlene Dietrich**, no es poden destacar més produccions amb components homosexuals.

Continua la reconstrucció després d'una guerra tan devastadora i les autoritats consideren que aquesta reconstrucció ha de passar també per una moralitat més recta i estricta. Per això només esmentarem un altre film en el qual s'observa un cert ambient homoeròtic. Es tracta de *Young Torless* (*El jove Torless*, 1965) de **Volker Schlöndorff**, que està situat en un altre internat, però en aquest cas de nois. La novel·la en la qual es basa pertany al gran escriptor **Robert Musil**, autor de *L'home sense atributs*, justament valorada com a millor obra seva en molts anys. Torless és un dels alumnes d'un institut i passarà per molt diverses aventures, algunes d'elles sexuals, i sobretot adquirirà una maduresa que durà aparellada a un pessimisme per la pèrdua de la innocència. En el cas de la novel·la és molt més gran el pòsit de violència i pessimisme que ens deixa.

El genial cineasta suec **Ingmar Bergman** té per marca de la casa l'intent de plasmar la complexitat de la ment humana i les experiències vitals que marquen les persones. No tracta d'una forma directa el tema de l'homosexualitat, entre altres coses perquè els seus films tan polièdrics tenen una gran possibilitat d'interpretació i tot hi queda molt suggerit. En alguns d'ells apunta algun dubte sexual sense que això marqui el metratge. No estem lluny d'aquesta premissa sobre la quotidianitat de l'homosexualitat i l'allunyament de l'homosexual "plumífer" que es comença a reflectir per aquests anys. En *Tystnaden* (*El silenci*, 1963) hi ha dues germanes, una d'elles clarament ninfòmana i l'altra amb tendències lesbianes.

En *Persona* (1965) assistim a una amistat molt profunda entre una actriu, **Liv Ullman**, i una infermera, **Bibi Andersson**. Hi ha diverses escenes en les quals se suggereix una espècie de desig físic entre les dues, com en el famós fotograma on entrellacen els dos caps i es freguen amb els llavis. Per tancar el cinema de Bergman ens sembla adequat esmentar ara dues cintes posteriors, com *Ansikte mot ansikte* (*Cara a cara al nu*, 1976), amb un professor homosexual bastant feliç pel que sol ser habitual en aquest tipus de personatges més torturats, i *Aus dem lebem der marionetten* (*De la vida de les marionetes*, 1980) on un psiquiatra analitza el comportament d'un assaí en termes de repressió i conclou que pot tenir una homosexualitat latent. És tot un discurs d'uns quants minuts sobre estereotips més o menys coneguts, com l'absència del pare, una mare dominant... *

Ein Film von
Leontine Pagan

MÄDCHEN IN UNIFORM

DVD

ARTHAUS

TORNEM ALS ORÍGENS.

Després de la darrera recomanació que us vàrem fer des d'aquesta secció tornem als orígens, als blogs personals. I hi tornem amb força, amb un blog molt rodó i complet, molt ben treballat i molt ben escrit... en castellà, ai las! Darrera de LA LETRA ESCARLATA <http://la-letra-escarlata.blogspot.com/> hi ha una noia que viu a Madrid, i que sota el pseudònim d'Hester Prynne (nom de la protagonista de *La letra escarlata*, novel·la de Nathaniel Hawthorne), ens presenta el seu blog amb aquestes paraules: *Una mirada lesbofeminista, bibliòfila, culinària i atea a la miscel·lània dels nostres dies.*

També trobareu LA LETRA ESCARLATA a Facebook. El blog actualment està allotjat a Blogspot. Tot i així, des d'aquestes mateixes pàgines podem enllaçar amb la seva primera etapa “¡Dando la escarlata desde 2004!” (<http://blogs.ya.com/letraescarlata/>) i així ens podem fer una idea de l'evolució de la Hester des de juny de 2004 fins l'actualitat.

Els apunts acostumen a estar encapçalats per una cita, i després Hester els desenvolupa de manera planera, amb enllaços i referències del tot interessants. En aquest sentit, destaquem per exemple l'apunt de l'1 de novembre de 2009 “Los periódicos que no amaban a las mujeres”, que comença amb la cita següent: “Los feminismos se enfrentan a la idea de que un grupo de personas tiene derecho a imponer la definición de realidad a otras (Liz Stanley y Sue Wise)”. Al final de l'apunt –d'una manera molt senzilla i directa– hi trobem generalment tres enllaços amb altres apunts seus relacionats, fet que confirma la retroalimentació del blog, que constitueix tot el món de la Hester. De l'etiqueta “Bolloconsejillos”, un altre apunt que us recomanem és el següent: “No te acuestes con una hetero que quiera experimentar... ¿acaso ellas han hecho alguna vez eso por nosotras?” Un bon consell, no?, que segur que provoca molts comentaris...

I com sempre, els enllaços...

Com tots els blogs –els que aneu coneixent a través d'aquesta secció i tots els altres blogs del món mundial– a LA LETRA ESCARLATA hi trobem enllaçades altres pàgines que han despertat el nostre interès i que aprofitem per recomanar-vos des d'aquí, com **Bollovillo** (<http://bollovillo.blogspot.com>), **Diario de Hukia** (<http://diariodehukia.blogspot.com>) –la coneguda Ricci (Lambda núm. 64, p. 35) ara en una “altra vida blogaire” – i **La vida es un cuento contado por un idiota** (<http://bekiddo-sonidoyfuria.blogspot.com/>).

També retrobem enllaçats altres blogs ja coneguts però que no ens cansarem de llegir, com **The Lesbian Sisters** <http://thelesbiansisters.blogspot.com/> i **Qué mala soy dosificándote** <http://dememoria.blogspot.com/>.

Ens agradaria molt que ens enviéssiu les vostres recomanacions sobre blogs a l'adreça de la revista: revista@lambdaweb.org Gràcies! ✨

GENERALITAT. ENQUESTA SOBRE SEGURETAT A LA POBLACIÓ HOMOSEXUAL

El Conseller d'Interior, Joan Saura, estudia el disseny i creació d'una enquesta al col·lectiu LGTB que permeti detectar en quina mesura és víctima de delictes i agressions. Segons que va declarar Saura, l'enquesta servirà per a "definir o ajustar les actuacions de la policia catalana a noves realitats i demandes". També va recordar que els mossos d'esquadra ja tenen un protocol d'actuació en cas de violència homòfoba. Catalunya compta, a més, amb la Fiscalia Antihomofòbia, a càrrec del jutge Miguel Ángel Aguilar.

BARCELONA. L'ESGLÉSIA EVANGÈLICA ESPANYOLA A FAVOR DE LA INCLUSIÓ LGTB

La Junta eclesialística evangèlica espanyola ha presentat un informe on afirma que la condemna a les pràctiques gais i lesbianes no té cap tipus de base bíblica. El pastor de l'Església evangèlica de Barcelona, Víctor Hernández, s'ha referit a la intolerància d'altres esglésies assegurant que "les posicions fonamentalistes donen molta clientela". Així mateix, el pastor protestant de l'Església evangèlica del carrer Tallers, Carles Capó, ha recolzat aquesta idea de tolerància tot dient "sí a un Evangeli que diu que som germans tot i la nostra diversitat". Fa tres mesos es va crear a Sagunt, València, la primera església gai de l'estat espanyol, també evangèlica.

CATALUNYA ES COORDINA AMB EUROPA EN MATÈRIA DE POLÍTICA LGTB

La responsable del programa per al col·lectiu LGTB del Departament d'Acció Social i Ciutadana, Marta Molina, va reunir-se dijous 29 d'octubre a Malta amb els països europeus més avançats en matèria de política social referent als gais, lesbianes, transsexuals i bisexuals. A la reunió hi assistiren països com Finlàndia, Holanda, Bèlgica, Escòcia o Suècia, però cap de l'àrea mediterrània. L'esdeveniment ha estat triat en motiu de la conferència promoguda per l'ILGA (International Lesbian, Gay, Bisexual, Trans and Intersex Association). L'edició d'enguany portava el títol "Superar les barreres culturals i religioses per a la igualtat LGTB", un dels grans reptes encara pendents.

LLEIDA. LA UDL ORGANITZA SEMINARI DE MEMÒRIA HISTÒRICA LGTB

Durant els dies 2 a 4 de novembre del passat any 2009, la Universitat de Lleida, juntament amb la Regidoria de Drets Civils, va organitzar el seminari "Homosexuals i transsexuals: els altres represaliats del franquisme, des de la memòria històrica". En motiu del setantè aniversari del final de la Guerra Civil espanyola, s'han posat de relleu temes com les teràpies "correctives" d'electroxocs o la consideració legal dels homosexuals sota la llei de "vagos y maleantes" en diferents xerrades i col·loquis; ha tingut lloc un videofòrum i també s'ha explicat l'experiència de persones del col·lectiu LGTB que van viure una terrible època de maltractament per part del règim franquista.

TRANSSEXUALS DEL CAMP NOU FITXADES I DETINGUDES PER LA POLICIA

El passat 18 de juliol diversos cossos de seguretat es van unir per dur a terme una batuda contra la prostitució als voltants del Camp Nou. 282 prostitutes, la majoria de les quals eren transsexuals, van ser identificades. D'elles, 42 van ser detingudes per problemes amb els papers de residència o la tinença de drogues. Segons la policia, l'objectiu d'aquesta actuació era "prevenir i reduir els furtis i els robatoris amb violència i intimidació i evitar baralles entre grups de persones que practiquen la prostitució al carrer."

VIC. REUNIÓ DE LA COMISSIÓ DE TERRITORI DEL CONSELL NACIONAL LGBT

Aquesta és una comissió de treball que pretén aprofundir en la problemàtica de ser gai, lesbiana, transsexual o bisexual en ambients rurals o ciutats mitjanes de Catalunya. Ha estat creada dins el Consell Nacional LGBT, de la qual en formen part totes les entitats representatives d'aquest col·lectiu que tenen la seva seu fora de la ciutat de Barcelona o bé tenen subseus a diferents indrets del nostre país. Enguany hi assistiran les següents entitats: Associació de Mares i Pares de Gais i Lesbianes (AMPGIL), Associació de Gais i Lesbianes de les Terres de l'Ebre, Panteres Grogues, Tal com Som (entitat de Vic), Front d'Alliberament Gai de Catalunya, Associació Catalana d'Empresaris per a Gais i Lesbianes, Casal Lambda, H2 i Col·lectiu de Gais i Lesbianes de Lleida (EAGLE). La Responsable de Pla Interdepartamental per al Col·lectiu LGTB de la Generalitat de Catalunya, Marta Molina, afirma que la reunió abordarà "aquelles problemàtiques que es troben les persones LGBT en determinades zones de Catalunya, en un entorn de vegades hostil, que fa més difícil mostrar la seva orientació sexual, on pesa molt el què diran".

DENEGADES 64 DE 65 PENSIONS PER VIDUITAT DEMANADES PER PARELLES GAIS

La Seguretat Social, depenent del Govern Central, ha denegat la pràctica totalitat de les pensions demanades per parelles gais des de gener de 2008 a juliol de 2009. Les causes, segons que explica el Govern en una resposta parlamentària, es basen en l'incompliment per part dels sol·licitants d'un o més requisits que la llei exigeix. Un possible problema seria el fet que la major part de les persones que han demanat la pensió han viscut la pràctica totalitat de la seva vida de parella abans de l'aprovació de la llei de matrimoni homosexual o, fins i tot, de les lleis de parelles de fet; per tant, demostrar la seva convivència i reunir tots els requisits que la Seguretat Social exigeix és força complicat.

PAÍS BASC. EL DEFENSOR DEL POBLE BASC RECLAMA POLÍTIQUES PER TRANSEXUALS

Íñigo Lamarca, Ararteko del País Basc (defensor del poble), ha presentat un informe sobre la situació de les persones transsexuals i transgènere a Euskadi. Segons Lamarca, un mínim de 110 persones basques pertanyen a aquest col·lectiu al País Basc i pateixen una situació de marginació, fruit de l'estigma social que tradicionalment se'ls ha atoragat, que cal millorar des dels àmbits de l'educació i el món laboral mitjançant polítiques específiques.

VALÈNCIA. LAMBDA ORGANITZA REUNIÓ PER LES POLÍTIQUES LÈSBIQUES

El col·lectiu Lambda de lesbianes, gais, bisexuals i transsexuals de València ha celebrat durant el mes de novembre el seu tercer curs per a la igualtat i la participació de les dones lesbianes. Més de 50 assistents han acudit a aquesta convocatòria i han arribat a conclusions sobre la necessitat de potenciar la visibilitat social de les lesbianes i de donar suport social i legal a la maternitat lèsbica en un any on les grans protagonistes han estat elles.

GIJÓN. TRANSEXUAL GUANYA JUDICI PER ACOMIADAMENT IMPROCEDENT

María Jesús Lastra va ser acomiadada d'una botateria de la capital alabesa, segons que va corroborar el mateix propietari de l'establiment, per la seva condició de transsexual. La jutgessa Emma Porto ha condemnat el propietari a indemnitzar María Jesús amb 1.000 €, l'equivalent a un contracte de sis mesos. Lastra ha volgut recordar les dificultats que tenen les persones transsexuals per aconseguir un lloc de treball.

VALÈNCIA. DESENES DE PROFESSORS PARTICIPEN AL FÒRUM SOBRE DIVERSITAT SEXUAL I ENSENYAMENT

El col·lectiu Lambda de València ha organitzat, durant els dies 13 i 14 de novembre, unes jornades per tractar "Estratègies educatives per a treballar la diversitat sexual amb joves". Més de cinquanta persones, entre les quals hi havia professorat, animadors juvenils i tècnics de joventut, s'han inscrit en aquestes jornades, que s'han realitzat a la Facultat de Ciències Socials de la Universitat de València. Hi han intervingut membres de la FELGTB, Lambda i professors destacats per la seva tasca en tutoria d'orientació sexual, entre d'altres.

NAVARRA. APROVACIÓ DE LA 1a LLEI AUTONÒMICA DE DRETS DELS TRANSEXUALS

La llei foral, aprovada el 13 de novembre, dicta la no discriminació per motiu d'identitat de gènere i el reconeixement dels drets de les persones transsexuals. És la primera d'aquestes característiques a tot l'estat espanyol i pretén garantir al col·lectiu transsexual una atenció adequada a les seves necessitats mèdiques, psicològiques, jurídiques i de qualsevol altre tipus, en igualtat de condicions a la resta de la ciutadania. Aquesta llei és fruit de la proposta del grup parlamentari NaBai. El seu representant, Ioseba Eceolaza,

ha declarat que "aquesta llei recull les reivindicacions històriques del col·lectiu transsexual, tants cops rebutjat".

SEVILLA. LA FELGTB TANCA L'ANY DE L'EDUCACIÓ I PRESENTA L'ANY PER A TRANSFORMAR

La Federació estatal de lesbianes, Gais, Transsexuals i Bisexuals va presentar el passat 15 de gener a Sevilla les conclusions de la campanya del 2009 per la diversitat afectiu-sexual en l'educació i els projectes dissenyats per a treballar pels drets de les persones transsexuals el 2010. L'Any de l'Educació, que ha marcat les línies de treball de totes les àrees de la FELGTB, ha servit principalment per a traslladar el debat al carrer i arribar a acords amb actors principals en la formació: sindicats d'ensenyament, associacions de pares i mares d'alumnat i administracions públiques.

SARAGOSSA. EL COL·LECTIU LGTB MAGENTA QÜESTIONA LA REVOCACIÓ DEL SUPREM PER CASOS DE VIOLÈNCIA EN PARELLES GAIS

El president de l'associació LGTB Magenta, Lorenzo González ha criticat la decisió del Tribunal Suprem de revocar dues condemnes per violència domèstica en parelles gais imposades per l'Audiència Provincial de Saragossa. González, segons indica Aragón Press, ha considerat que això demostra que existeix una "fallada enorme" en la legislació vigent. L'activista ha criticat que el Suprem hagi recordat que el Tribunal Constitucional ja ha assenyalat que la violència domèstica estableix com a autor del fet punible a un home i com a víctima a una dona. Per aquests motius, el president de Magenta ha animat a polítics i juristes que "reconeixin la realitat, ja que existeixen parelles de gais i lesbianes".

EE.UU. EL SENAT NORD-AMERICÀ APROVA UNA LLEI CONTRA L'ODI SEXUAL

El senat dels EE.UU. ha aprovat una mesura que, per primera vegada, converteix en crim federal els atacs que tinguin com a base l'odi motivat pel gènere o l'orientació sexual de les víctimes. La iniciativa, que havia estat promoguda pel desaparegut Edward Kennedy, portarà finalment el nom de Mathew Shepard, un adolescent homosexual de l'estat de Wyoming que va ser segrestat, brutalment colpejat i finalment assassinat l'any 1998. El fiscal general dels EE.UU., Eric Holder, va manifestar que "aquesta llei és una gran fita per a protegir els nord-americans dels actes de violència més atroços motivats per prejudicis". La mesura va comptar amb 68 vots a favor i 29 en contra i ha estat inclosa dins el pressupost general de despeses fiscals per a l'any 2010.

UGANDA. PENA DE MORT I CADENA PERPÈTUA PER ALS HOMOSEXUALS

El país africà debat actualment una llei que podria castigar l'homosexualitat amb penes de cadena perpètua i, fins i tot, mort. Aquesta llei, contrària als compromisos internacionals que Uganda ha contret amb altres països, ja ha obtingut la reacció pública contrària per part de França i EE.UU.

SUÈCIA. L'ESGLÉSIA LUTERANA AUTORITZA ELS MATRIMONIS HOMOSEXUALS

Des del mes de novembre, els gais i lesbianes suecs podran casar-se per l'Església Luterana. Els membres de l'assemblea eclesial van aprovar per majoria absoluta (176 vots de 249) l'ampliació del matrimoni només un mes després que el govern implementés l'anomenada "llei de matrimoni neutre", que permet als homosexuals la formalització civil del matrimoni. L'Església Luterana sueca va ser una de les primeres, l'any 2005, en acceptar les unions homosexuals tot creant un

ritu de benedicció de les parelles de fet homosexuals, que ja es podien inscriure civilment des de 1995.

ITÀLIA. CAPELLÀ DESTITUÏT PER CASAR UNA TRANSSEXUAL

El capellà de la ciutat de Florència, Alessandro Santoro, ha estat destituït per l'arquebisbat perquè va oficiar el casament entre Sandra Alvino, transsexual de 64 anys, i el seu promès Fortunato Talotta de 58 anys. Segons l'arquebisbat, es tracta d'una "simulació d'un sagrament, ja que falten els elements que constitueixen un matrimoni religiós": ser dues persones de diferent sexe. Santoro, que va celebrar el matrimoni davant 200 parroquians, va explicar que no ho feia com a "rebel·lió contra l'Església" sinó com a un acte de "fidelitat a la seva gent, a l'Evangeli, a les persones que estima. Un acte necessari".

BÈLGICA. JOVE LESBIANA ASSASSINADA EN UN EXORCISME

La jove Layla Achichi, marroquina de 18 anys que vivia a Amberes, Bèlgica, va ser sotmesa a un exorcisme per eradicar la seva orientació sexual a iniciativa dels seus pares. La jove va morir a causa dels cops i cremades patits per tot el cos durant el ritual. Els pares i un altre home adult que podria estar implicat han estat detinguts i se'ls ha decretat presó provisional.

EE.UU. OBAMA RECUPERA EL FAVOR DEL COL·LECTIU LGTB

El president dels Estats Units i Premi Nobel de la Pau, Barack Obama, ha expressat el seu compromís amb la lluita per la igualtat de drets del col·lectiu homosexual. Unes hores després milers de persones mobilitzades per la Campaña pro Drets Humans, han arribat fins a la Casa Blanca i el Capitoli, sota el lema "Igualtat de drets a tots els Estats Units". El president nord-americà ha declarat: "el meu compromís amb vosaltres és indestructible, no dubteu dels avenços que hem d'aconseguir, sóc

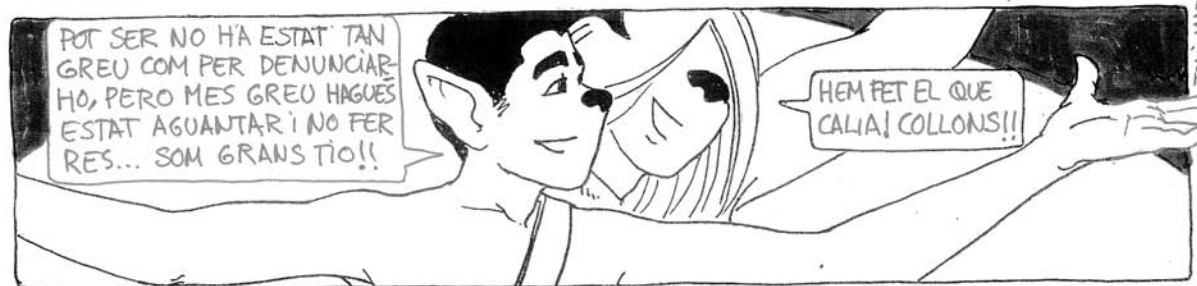
amb vosaltres en aquesta lluita." Entre altres accions, Obama s'ha compromès a eliminar la política actual envers els homosexuals a les Forces Armades, el polèmic "Don't ask, don't tell", i a avançar en la llei del matrimoni homosexual. També ha derogat la llei que, des de fa 22 anys, prohibia l'entrada a territori nord-americà de viatgers portadors de VIH/sida.

IRAN. JOVE GAI CONDEMNAT A MORT

Nemat Safavi, de 21 anys, ha estat condemnat a mort pel tribunal juvenil de la ciutat d'Ardebil, al nord-est d'Iran. Segons el Human Rights Activist Group a Iran, Safavi va ser detingut i sentenciat a mort als 16 anys acusat de cometre actes homosexuals. Posteriorment va ser internat en un centre de "rectificació i reeducació" i actualment espera la resolució de la seva sentència per part del tribunal suprem iranià a la secció de joves de la presó d'Ardebil. Però segons que informen diverses organitzacions dels drets humans, aquest tipus de sentències freqüentment acaben ratificant la pena de mort. L'organització Iranian Railroad for Queer Refugees demana la solidaritat de tots amb Nemat Safavi enviant correus electrònics, cartes etc. a Amnistia Internacional.

CUBA. SIS HOMOSEXUALS CONDEMNATS PER "PERILLOSITAT PREDELICTIVA"

El confederació espanyola COLEGAS ha denunciat la situació d'extrema discriminació per qüestions d'orientació sexual que han patit sis nois gais a Cuba. El Tribunal Municipal de Boyeros ha considerat potencialment delictiva l'actitud de dos nois que treballaven com a costurers sense autorització de l'Estat i a un altre que es "relacionava" amb estrangers. Tres més han estat condemnats de manera similar. El règim considera que el seu estil de vida s'allunya de l'ideal revolucionari i preveu que en un futur podrien cometre actes il·legals.

* AQUEST TEXTE NO HA PASAT CAP CONTROL LINGUISTIC

**Yo,
NO LO
DUDO:**

SERGIO LARA
Mister GAY EUROPA 2009

**¡ME HAGO
LA PRUEBA!**

VIH / SÍFILIS
¡HAZTE LA PRUEBA!
SERVICIO GRATUITO, ANÓNIMO Y CONFIDENCIAL

bcn **checkpoint**

VIH-SIDA • ITS • SEXUALIDAD • HOMBRES • SALUD

BCN Checkpoint es un centro comunitario de detección del VIH y otras infecciones de transmisión sexual para hombres gay

*PRUEBAS
RAPIDAS*
resultados en menos de

30 *min.*

photo: myspace.com/tiagopriscophotography

Tel: 933 182 056

Comte Borrell, 164-166 (Metro: Urgell)
08015 Barcelona

WWW.BCNCHECKPOINT.COM

GRUPO
ARENNA

www.arenadisco.com